



Το σύστημα  
εξασφάλισε την  
ομαλή πολιτική  
συνέχεια

- ♦ Νέο ρεκόρ αποχής
- ♦ Ποια αριστερή στροφή;
- ♦ Σταθερό το σύστημα

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

## Καμιά ανακωχή

ΣΕΛΙΔΑ 6

Δεν κρύβουν τη  
χαρά τους οι  
καπιταλιστές

ΣΕΛΙΔΑ 3

Αρχισε ο  
εκβιασμός

ΣΕΛΙΔΑ 9

Σημιτισμός  
χωρίς Σημίτη

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ασφαιρη  
κοινωνική  
δημαγωγία

ΣΕΛΙΔΑ 16

Φούμαρα για  
τους αγρότες

ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Αφγανιστάν:  
8 χρόνια μετά την  
εισβολή

Νέες βαριές  
αμερικανικές  
απώλειες

ΣΕΛΙΔΑ 4

■ Ονδούρα

Το παζάρι για  
την εξουσία  
εντείνεται

ΣΕΛΙΔΑ 12

Στο δρόμο της  
προδοσίας ο  
Αμπάς

ΣΕΛΙΔΑ 5



«Οι Ελληνες πολίτες ψήφισαν αποφασιστικά  
με συνείδηση ότι η χώρα χρειάζεται μία νέα  
αφετηρία, ένα νέο ξεκίνημα. Ανέδειξαν με  
την ψήφο τους μία ισχυρή κυβέρνηση,  
δίνοντάς την εντολή να ασκήσει ισχυρή  
διακυβέρνηση που απαιτούν οι καιροί και η  
οριακή κατάσταση του τόπου. Χρέος όλων  
μας είναι να συμβάλουμε ο καθένας από την  
πλευρά του στο δύσκολο έργο μίας  
πραγματικής εθνικής αλλαγής, που δεν  
μπορεί να περιμένει».

Δημήτρης Δασκαλόπουλος  
πρόεδρος του ΣΕΒ

«Σε αυτή την πορεία, τίποτα δεν θα είναι  
εύκολο. Θέλει δουλειά, σκληρή δουλειά.

Θα είμαι πάντα ειλικρινής με τον  
Ελληνικό λαό, για να μπορέσουμε μαζί  
να λύσουμε τα προβλήματα του τόπου.

Δεν ζητώ την ανοχή. Ζητώ τη  
συμμετοχή».

Γιώργος Παπανδρέου  
πρωθυπουργός

# KAMIA ANAKOXA

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ  
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

10/10: Ημέρα ψυχικής υγείας, ημέρα για κατάργηση της θανατικής ποινής, Κούβα: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας (1868), Ισπανία: Ημέρα υγείας-σπορ (1964), Τσιβάν: Εθνική γιορτή (1911) 10/10/1963: Ο J.F. Kennedy εγκρίνει αίτημα του FBI για παρακολούθηση του τηλεφώνου του M.L. King 10/10/1970: Ανεξαρτησία νησιών Φίτζι μετά 69 χρόνια αγγλικής κυριαρχίας 10/10/1978: Βόμβα σε βρετανικό αυτοκίνητο (Γκύζη) 10/10/1979: Τρεις εμπρηστικές βόμβες σε αστυνομικά αυτοκίνητα 11/10: Ημέρα μείωσης ζημιών από φυσικές καταστροφές, Παναμάς: Ημέρα επανάστασης (1968), Δυτική Σαμόρα: Εθνική γιορτή 11/10/1995: Ο Κώστας Καλαρέμας αρχίζει απεργία πεινασμού 11/10/1986: Βόμβα έξω από το δημαρχείο Αθηναίων και σε μηχανουργείο στο Κερατσίνι (ΕΛΑ) 11/10/2007: 27χρονος αφρανός κρατούμενος βρίσκεται αποχρωμένος στο κελί του (Κορυδαλλός) 12/10: Ημέρα κατά της πείνας, ημέρα ραδιοφωνίας, ημέρα αλληλεγγύης στους ιθαγενείς λαούς, ημέρα κατά της αρθρίτιδας, ημέρα σφραστής ΗΠΑ: Ημέρα Κολόμβου (1492), Ισπανία: Εθνική γιορτή, Σουδάν: Ημέρα δημοκρατίας 12/10/1492: Ανακάλυψη Αμερικής 12/10/1969: Εκρηκτής βόμβας στο ξενοδοχείο Γαλαξίας (Ακαδημίας), κατάλυμα αμερικανών αξιωματικών 12/10/1920: Θάνατος βασιλιά Αλέξανδρου 12/10/1944: Απελευθέρωση Αθήνας μετά από 42 μήνες γερμανικής κατοχής (ΕΛΑΣ) 12/10/1953: Ελληνοαμερικανική συμφωνία για εγκατάσταση βάσεων 13/10: Ημέρα αυγού 13/10/2003: Αυτοκτονία Ρουμπίνης Σταθέα 13/10/1909: Θάνατος Francisco Ferrer 13/10/1969: Εκρηκτής βόμβας (KEA) στα γραφεία της ένωσης στο δημοδρομικών 13/10/1923: Η Αγκυρα γίνεται πρωτεύουσα της Τουρκίας 13/10/1925: Γέννηση Μάργκαρετ Θάτσερ 13/10/1943: Κύριες πολέμου από Ιταλία κατά του συμμάχου της Αξονα 13/10/1999: Η Γερουσία των ΗΠΑ αφείται επικύρωση συνθήκης για πλήρη απαγόρευση πυρηνικών 14/10: Ημέρα τυποποίησης 14/10/1944: Αυτοκτονία Ερβιν Ρόμελ 14/10/1976: Καταστροφές από έκρηκτης βόμβας σε κατάστημα και αποθήκη της «Siemens» (Ιλίσια-Κηφισός) 15/10: Ημέρα λευκού μπαστουνιού 15/10/1867: Γάμος Γεωργίου Α' με τη ρωσίδα πριγκίπισσα Ολγα (Πετρούπολη) 15/10/1844: Γέννηση Friedrich Nietzsche 16/10: Ημέρα διατροφής, ημέρα κατά παθήσεων στον ουρανό, Τζαμάικα: Ημέρα ηρώων 16/10/1793: Αποκεφαλισμός Μαρίας Αντουανέττας και Λουδοβίκου 16ου 16/10/1908: Γέννηση Ενβέρ Χότζα 16/10/1934: Ο Μάρα της Τουνγκ ξεκινά τη «μεγάλη πορεία» για το Πεκίνο 16/10/1953: 15χρονη φυλάκιση στον Φιδέλ Κάστρο από το καθεστώς Μπατιστίστα 16/10/1973: Νόμπτελ ειρήνης στους ΥΠΕΞ ΗΠΑ και Βιετνάμ (Χ. Κίσινγκερ - Λε Ντικ Θο) 16/10/1990: Νόμπτελ Ειρήνης στον Μιχαήλ Γκορμπατσώφ 16/10/1977: Εμπρησμός των γραφείων της «Αυγής» από νεοφασίστες.

● Εννοείται πως η λέξη ΑΠΟΧΗ ήταν απαγορευμένη και τη βραδιά της τηλεοπτικής μετάδοσης των αποτελεσμάτων ●●● Κι ας έγινε ρεκόρ μεταπολίτευσης σε βουλευτικές εκλογές ●●● Είναι, όμως, εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο συνεννούνται με τα μάτια δημοσιογράφοι, πολιτικοί, γκαλοπαζήδες και σελέμπριτι ●●● Ούτε ένας δεν θεώρησε πρέπον να αναφερθεί στην «κακή λέξη» ●●● Πόσες φορές την είχε κάνει πρόβα τη νικητήρια δήλωση ο Γιωργάκης; ●●● Αριστη άρδωση, ούτε ένα σαρδάμ, σωστός τονισμός των λέξεων, ανάσες στα κόματα και τις τελείες ●●● Εμείς λυπούμαστε μόνο τον σκηνοδέτη που είχε αναλάβει τις πρόθες ●●● Και ο Μπένι, τι πίκρα ήταν αυτή ●●● Ν' αναγκαστεί να πει για πρώτη φορά μετά το 2007 το όνομα του Εξαποδώ ●●● «Μεγάλη νίκη του ΠΑΣΟΚ και του Γ. Παπανδρέου προσωπικά» ●●● Θου, Κύριε, φυλακή τω σόματι του ●●● Τον είδατε τον Πρετεντέρακο πως έγλειφε και έκανε κωλοτούμπες σαν σαλτιμπάγκος; ●●● Ομως, ο Γιωργά-



κης είναι μνησικακός και πότε άλλοτε δα πάρει την εκδίκησή του, εκτός από τώρα που είναι στα πολύ χάι του; ●●● Για πρώτη φορά ο Καραμανλής αντέδρασε ακαριαία σε πολιτικό γεγονός ●●● Ισως γιατί είχε ετοιμάσει το «άντε γεια» από καιρό ●●● Γ' αυτό δεν έκανε πρόωρα τις εκλογές; ●●● Ο Μισέλ τώρα δικαιώνεται ●●● Μέχρι και υποψήφιος για την αρχηγία μπορεί να αυτοαναγρούετε ●●● Στο κάτω-κάτω, καραμανλικό αίμα τρέχει στις φλέβες του ●●● Για «δυο Ηρακλειδείς» που οδήγησαν την παράταξη στη συντριβή, μιλήσε ο Μισέλ ●●● «Ανα-

φερόταν στον Γ. Σουφλιά», σχολίασε ακαριαία το ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ ●●● Βλέπετε, ο δεύτερος, ο Λούλης, είναι συνεργάτης του Αλαφουζαΐκου ●●● Συμπτωματικά, στο μικρόφωνο εκείνη την ώρα βρισκόταν ο... κομμουνιστής Θύμιος Καλαμούκης ●●● Που έβγαλε το σκασμό, βέβαια, αφού αυτή είναι η εντολή του αφεντικού ●●● Ο ίδιος φιλοξένησε αμέσως μετά το Θάνο Μικρούτσικο ●●● Ο οποίος επιδόθηκε σ' ένα ατελείωτο γλείψιμο του Γιωργάκη [είναι και ψηλός ο άπιος...] ●●● Ο δε Καλαμούκης έγλειφε τον Μικρούτσικο ως συνδέτη, ενώ αυτός μιλο-

ύσε ως πολιτικός ●●● Είπαμε, το αφεντικό προσπαθεί να δημιουργήσει το δικό του λόμπι στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ ●●● Τι ψήφισαν Σημίτης και Μπένι; ●●● Θέλει και ρώημα; Οικολόγους δαγκώτω ●●● Μπορεί να μην τους βγήκε, αλλά ήταν ζήτημα αρχών ●●● Το Mega έκοψε την απευθείας μετάδοση της δήλωσης Χρυσόγελου, για να βγει ο γνωστός ρεπόρτερ Ιορδάνης, με τα σάλια να τρέχουν από το στόμα του, και να ανακοινώσει τηλεφώνημα Ομπάμα στον Γιωργάκη ●●● «Μεγάλο ηγέτη», χαρακτήρισαν τον Καραμανλή και οι τρεις δελφίνοι της ΝΔ ●●● !!! ●●● Γιατί χαίρεται ο Αλέξης και χαμογελά; ●●● Θέλει και ρώημα; ●●● Ο Αλέκος τα 'χει βάψει μαύρα, μαζί με το Ρούντι ●●● Στον Περισσό τα είχαν προβλέψει τα κακά μαντάτα και είχαν από νωρίς έτοιμη τη γραμμή ●●● Οργανωμένο κόμμα ●●● Πάει ο ανηψιός, πάει και ο δείος Αχιλλέας ●●● Οικογενειακή η ξεφτήλα ●●● Πάει και η κυρα-Φάνη, πάει και ο Βερναδάκης, ακλόνητοι Μάκαρος-Πλάναρας ●

◆ Βατερόλ των γκάλοπ. Των και κυλιόμενων αποκαλούμενων, που ήταν κρυφά τις δυο τελευταίες προεκλογικές εβδομάδες, βάσει πρόσφατου νόμου της ΝΔ. Ξέρετε τι εδίναν μέχρι την Παρασκευή πριν τις εκλογές; Διαφορά πέντε μονάδων το πολύ υπέρ του ΠΑΣΟΚ. Με την ενωμάτωση και της λεγόμενης αδιευκρίνισης ψήφου, που παρέμενε σε ψηλά επίπεδα (διψήφια νούμερα), ακόμα και την παραμονή των εκλογών. Ολές οι εταιρίες έπεισαν έξω και πολύ μαλιστα. Εξω επέσαν ακόμα και τα δυο exit poll που έγιναν. Φαίνεται πως έπεισαν επιτέλειας που τους έχουν γράψει άλλοι και τις διαβάζουν σαν να απαγγέλλουν ποίημα σε σχολική γιορτή της πρώτης Δημοτικού. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, οι αρχηγοί έχουν μάθει απέξιως τις απαντήσεις. Προκειται, δηλαδή, καθαρά για διαφορά ηθοποιίας.

◆ Υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ επισκέφτηκαν το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, τρεις μέρες πριν τις εκλογές, και αποφάσισαν «να συντάξουν από κοινού έναν χάρτη δικαιωμάτων και κοινωνικής ένταξης!!! Οι μετανάστες, βέβαια, δεν ψηφίζουν, ψηφίζουν όμως οι αντραποιάς...



## ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Δεν νομίζουν οι Συριζαίοι ότι αυτά τα φτηνά προεκλογικά κολπάκια θυμίζουν... εναλλακτικό μαυρογιαλουρισμό; ◆ Οταν τον έκοψαν, με την καπηγορία του εθνικιστή, από επικεφαλής του συριζικού ψηφοδελτίου, χρειάστηκε ολιγοήμερη άνεια για να συνέλθει. Πώς να αισθάνθηκε άραγε ο σκιτσογράφος Στάθης, βλέποντας το ΣΥΡΙΖΑ να εκλέγει και βουλευτή Επικρατείας και στη δική του θέση να βρίσκεται το στέλεχος του συγκροτήματος Λαμπτράκη, Β. Μουλόπουλος;

◆ Το σαββατιάτικο προεκλογικό σύνολο του Καραμανλή προέβλεπε σπάσιμο της παράδοσης που

θέλει ουζάκια με δημοσιογράφους. Μετατράπηκε σε οικογενειακή επίσκεψη στο Μουσείο της Ακρόπολης. Νατάσα και δίδυμα έγιναν το προεκλογικό ντεκόρ, όμως εμείς σημειώσαμε και κάτι άλλο. Η κάμερα κατέγραψε και ήχο, με τον Καραμανλή να δείχνει στο γιο του μια προτομή του Αλέξανδρου. Νατάσα και κόρη είχαν εξαφανιστεί από το κάδρο. Προ-

φανώς, ο συμβολισμός αναφέροταν στη συνέχεια του καραμανλισμού. Ομως, το παιδί είναι ακόμα πολύ μικρό και μετά από τρεις τουλόχιστον δεκαετίες μπορεί και να 'χει πεθάνει ο καραμανλισμός. Αν και με τις πολιτικές δυναστείες του ελληνικού αστισμού ποτέ δεν έρεις.

◆ Ο Σουφλιάς ήταν ο μόνος που έκανε δήλωση (αρχηγικού τύπου) προσερχόμενος στη Ρηγιλλή. Μετά εξαφανίστηκε από προσώπου γης και άρχισαν να μιλούν οι υπόλοιποι.

◆ Στο Δήμο Μουδανιών, μια ανάσα από το Αγιο Ορος, το ΛΑΟΣ πήρε 66 ψήφους! Είναι προφανές ότι ο αντίχριστος έχει διεισδύσει στο ΛΑΟΣ και κάνει διαλυτική δουλειά ενότητα στο χριστεπώνυμο ποιόνιο.

## Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η ΝΔ μίλησε τίμια και ειλικρινά στον ελληνικό λαό, δεν χάιδεψε αυτιά. Ο πολιτ

# Δεν κρύβουν τη χαρά τους οι καπιταλιστές

**Ε**θνική ομοψυχία! Τι ομοφροντία ήταν αυτή! Όλοι οι εκπρόσωποι συνδικάτων καπιταλιστών, ακόμα και ο ακροδεξιός Μίχαλος, βγήκαν και χαιρέτισαν την εκλογή της νέας κυβέρνησης, σημειώνοντας πως είναι τόσο ισχυρή που μπορεί να πάρει όποια απόφαση γουστάρει. Δηλαδή, όποια απόφαση γουστάρουν οι ίδιοι, ό,τι απαιτεί η διαχείριση της κρίσης προς όφελός τους.

Το χορό άνοιξε ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος, που αφού σημείωσε ότι «οι Ελληνες πολίτες ψήφισαν αποφασιστικά με συνειδηση ότι η χώρα χρειάζεται μία νέα αρετηρία, ένα νέο ξεκίνημα» και χαιρέτισε το γεγονός ότι «ανέδειξαν με την ψήφο τους μία ισχυρή κυβέρνηση, δίνοντάς της την εντολή να ασκήσει ισχυρή διακυβέρνηση», κατέληξε πως «χρέος όλων μας είναι να συμβάλουμε ο καθένας από την πλευρά του στο δύσκολο έργο μίας πραγματικής εθνικής αλλαγής, που δεν μπορεί να περιμένει».

Ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ Κ. Μίχαλος, που έδωσε αγώνα για τη στήριξη του Καραμανλή, απέβαλε τον μανδύα του κομματάρχη και ενδυόθηκε αυτόν του προέδρου ενός καπιταλιστικού συνδικάτου. Μετέφερε τα συγχαρητήρια του

«επιχειρηματικού κόσμου» στον Παπανδρέου, εξέφρασε την... αγωνία με την οποία περιμένει τις προγραμματικές δηλώσεις και επέστησε την προσοχή της κυβέρνησης στις «σχέσεις εργοδοτών εργαζομένων», διότι «αυτό που έχει ανάγκη η χώρα είναι η εργασιακή ειρήνη και η αποφυγή συγκρούσεων στον παραγωγικό τομέα».

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανίων Βορείου Ελλάδας εξέδωσε μακροσκελή ανακοίνωση, στην οποία παραθέτει όλα τα αιτήματα των βορειοελλαδιτών βιομηχανών, τα οποία θεωρεί ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να ζεκινήσει να υλοποιεί, διότι «η ευρύτατη πλειοψηφία με την οποία αναδείχθηκε η νέα κυβέρνηση της χώρας, της δίνει τη δυνατότητα να προβεί στις αναγκαίες τομές και μεταρρυθμίσεις στην οικονομία και στη λειτουργία του κράτους, καθώς επίσης και στην επίλυση χρονιζόντων προβλημάτων των επιχειρήσεων με στόχο την έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση». Ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ σε δική του δηλώση συνέστησε στη νέα κυβέρνηση να παίρνει αποφάσεις με αποφασιστικότητα, χωρίς να λογαριάζει το πολιτικό κόστος.

Ο πρόεδρος του ΕΒΕΘ Δ. Μπακα

τοέλος δήλωσε ότι η επιχειρηματική κοινότητα περιμένει να δει ότι οι εξαγγελίες θα γίνουν πραγματικότητα, όπως μείωση της γραφειοκρατίας, εξάλειψη της διαφθοράς, είσπραξη των ανείσπρακτων φρόνων και περιστολή της φοροδιαφυγής, με παράλληλη τόνωση της αγοράς.

Ο πρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Γ. Γραμματίδης εξέφρασε τη σημουρία του ότι «η Ελλάδα μπορεί να καταστεί αξιόπιστος συνετάρος των ΗΠΑ για κοινές επιχειρηματικές πρωτοβουλίες στην ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Ευρώπης».

Γενικά, οι καπιταλιστές δεν κρύβουν τη χαρά τους για την ομαλή πολιτική εναλλαγής και ειδικά για τον τρόπο που έγινε. Στη θέση μιας κυβέρνησης που σερνόταν και έδειχνε ετοιμόρροπη έχουν πια μια κυβέρνηση που βγαίνει μέσα από μια μεγάλη εκλογική νίκη. Και μάλιστα μια σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση, η οποία είναι πρώτη δύναμη στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και επομένων διαθέτει περισσότερους και ισχυρότερους Ιμάντες για να τυλίξει τους εργαζόμενους και να ασκήσει διαχείριση της κρίσης χωρίς υποχωρήσεις προς... «συντεχνιακά αιτήματα».

## ■ Εκρυψαν τη δήλωση Παπαρήγα για το '89

# Κρύβουν τις πομπές τους

**Ο**σο κι αν ψάχναμε στο «Ριζοσπάστη» δεν βρήκαμε απομαγνητοφωνήμενή την απάντηση που έδωσε η Παπαρήγα σε ερώτημα που της τέθηκε στη διακανονική συνέτευξη για το αν έχουν μετανιώσει που πήραν μέρος στις κυβερνήσεις Τζεννετάκη και Ζολώτα το 1989-90. Με τον ίδιο τρόπο εξαφανίστηκε και ο χαρακτηρισμός «ποντίκια» για τα στελέχη που έφυγαν το 1991 από τον Περισσό. Επειδή η συγκεκριμένη ερώτηση τέθηκε εκτός του χρόνου που μεταδόθηκε από την τηλεόραση, δεν είχαμε την ευκαιρία να την ακούσουμε και να την απομαγνητοφωνήσουμε. Εποι, μοναδική πηγή μας είναι το ρεπορτάρικης της «Ελευθεροτυπίας» (2.10.09), της μόνης εφημερίδας που είχε τη σχετική αναφορά, απ' όσο μπορέσαμε να διαπιστώσουμε (το γεγονός ότι από πλευράς Περισσού δεν υπήρξε καμιά διάψευση ή διόρθωση επιβεβαιώνει την ακρίβεια του ρεπορτάρικης).

Απαντώντας, λοιπόν, στην ερώτηση η Παπαρήγα είπε πως η συμμετοχή του Περισσού (μέσω του τότε ενιαίου Συνασπισμού) το 1989 έγινε για να μην παραγραφεί το σκάνδαλο Κοσκωτά. Με άλλα λόγια, υπερασπίστηκε τη

συγκυβέρνηση του '89. Ακόμη και σήμερα, είκοσι χρόνια μετά και ενώ όλα έχουν ξεκαθαρίσει, δεν τολμούν να κάνουν μια υποκριτική έστω αυτοκριτική για εκείνες τις επιλογές τους. Γιατί άραγε; Ο Φλωράκης έχει πεθάνει. Πολλά από τα στελέχη που πρωταγωνιστούσαν τότε την έχουν κάνει γ' όλες πολιτείες (Δαμανάκη, Ανδρουλάκης, Αλαβάνος, Δραγασάκης κ.ά.). Γιατί να έχουν αυτό το αγκάθι στα πλευρά τους και να αναγκάζονται να απολογούνται κάθε φορά που κάποιος τους το θυμίζει;

Οι λόγοι είναι δύο. Ο πρώτος έχει να κάνει με το ότι και η σημερινή ηγεσία (Παπαρήγα, Γόντικας, Χαλβατζής κ.ά.) υποστήριξε τότε αυτή την επιλογή. Δεν θέλουν και πολλά τα στελέχη που έχουν φύγει να βγάλουν στον αέρα τα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΚΕ, με τα χοντρά ψέματα με τα οποία από συνεδρίαση συνεδρίαση τάζιαν το στελέχικο δυναμικό τα μέλη του ΠΓ. Δεύτερο και κυριότερο, γιατί εκείνη η επιλογή ήταν στρατηγικό χαρακτήρα, ενώ η σημερινή τους στάση υπογεύεται από λόγους τακτικής, που έχουν να κάνουν με τη συγκυρία. Θέλουν να κρατήσουν ανοιχτή την προ-

πτική να το ξανακάνουν, αν οι συνθήκες το απαιτήσουν. Γιατί πάνω απ' όλα θέλουν να υπηρετήσουν το σύστημα.

Είπε η Παπαρήγα το γνωστό παραμυθάκι, ότι έφτιαξε την κυβέρνηση Τζαννετάκη μαζί με τη ΝΔ για να μην παραγραφεί το σκάνδαλο Κοσκωτά. Ακόμα και αν το δεχτούμε αυτό, γιατί έχουν την κυβέρνηση Ζολώτα, που αποκλήθηκε οικουμενική; Η αναστολή της παραγραφής είχε συντελεστεί, οι διώξεις είχαν γίνει, ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν κατηγορούμενος και αυτοί έφτιαξαν κυβέρνηση και αυτοί έφτιαξαν κυβέρνηση και μ' αυτόν! Εφτιάξαν κυβέρνηση με τη ΝΔ του Μητσοτάκη και το ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου, που κατά την προεκλογική περίοδο αποκαλούσαν κόμμα κλεφτών! Για ποιο λόγο το έκαναν; Για να μην υπάρξει... ακυβερνήσια! Για να μη μπει σε περιπτέεις το σύστημα. Για να μη διασαλευτεί η συνοχή του.

Και οι δυο κυβερνήσεις δεν περιορίστηκαν σε τυπικές πράξεις. Ασκήσαν διοίκηση. Ιδιαίτερα η δεύτερη. Τότε έθαψαν τους φακέλους πολιτικών φρονημάτων για 20 χρόνια, για να τους θάψει για άλλα 20 χρόνια η ΝΔ προεκλογικά. Τότε αποφάσισαν την απόλυτη των συμβασιούχων

## ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

### ■ Δεν κρατιούνταν

Δυο μέρες πριν τις εκλογές, ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος θεωρήσε υποχρέωσή του να στελεί πιο καθαρά το μήνυμα υπέρ του ΠΑΣΟΚ και του Γ. Παπανδρέου. «Η χώρα χρειάζεται μια ισχυρή κυβέρνηση, για να μπορεί να ασκήσει ισχυρή διακυβέρνηση», διαψήφισε από την τηλεόραση του ΣΚΑΙ, ρίχνοντας κι αυτός το βάρος του υπέρ της «πάση θυσία αυτοδυναμίας», που ήταν το μοναδικό διακυβευόμενο αυτών των εκλογών. Οταν ο Καραμανλής πασχίζει καθ' όλη την προεκλογική περίοδο να πείσει ότι ο «επιχειρηματικός κόσμος» έχει τρομάξει με την «ανευθυνότητα» του Παπανδρέου και βγαίνει ο ίδιος ο πρόεδρος του ΣΕΒ και του απαντά, εμμέσως πληγιά σαφέστατα, ότι σάσα λέει είναι μπούρδες, με τη κουράγιο να ξαναρίζει ΝΔ ο ψηφοφόρος-χαμαιλέοντας; Εχει ν' ασχοληθεί με πιο σοβαρά πράγματα...

### ■ Θαυμάστε τον!

Ομολογούμε ότι σφάλμα. Αγώνες και αγωνίες, ξενύχτια και διαβάσματα μιας ολόκληρης ζωής πήγαν στράφι. Ιδεοληπτικοί γίνομε, πιστεύοντας πως αυτή η χώρα (και κάθε καπιταλιστική χώρα) χρειάζονται μιαν επανάσταση, που θα γκρεμίσει εκ θεμελίων τον καπιταλισμό και πάνω στα συντρίμμια του θα οικοδομήσει τον κομμουνισμό. Το πρόβλημα έχει λύση απλή και δυστυχώς, τυφλωμένοι από κάποιους Μαρξ κι κάποιους Λένιν δεν μπορέσαμε να τη δούμε. Ευτυχώς που βρίσκονται κάποιοι να μας αφαιρέσουν την τοστήλα απ' το μάτι. Συγκλονιστήκαμε όταν διαβάσαμε τη μεγαλοφυή επιστήμανση του κ. Γιώργου Δελαστίκ, τρεις μέρες πριν τις εκλογές: «Πρωθυπουργό με υποτοπτώδη κοινωνική ευαισθητία ψάχνει η χώρα, όχι... κοσμήτορα του Λόντον Σκουλ οβ Εκδομικής ή γιαπόδες της Γουόλ Στριτ!»!!! Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Ομως μη νομίζετε ότι ο κ. Δελαστίκ τηρείται «Γιωργάκη χωρίς επιφυλάξεις», όπως το αφεντικό του, ο «κύριος Γιώργος» (ένας είναι ο «κύριος Γιώργος» και για δύος δεν το ξέρουν,

■ **Αφγανιστάν: 8 χρόνια μετά την εισβολή**

# Νέες βαριές αμερικάνικες απώλειες

**Σ**υναγερμός έχει σημάνει στα αμερικανοαποικιακά επιτελεία τη πιο πολύνεκρη επίθεση εναντίον αμερικάνικων στρατευμάτων τους τελευταίους 15 μήνες στο ανατολικό Αφγανιστάν, στις 3 Οκτωβρίου, τέσσερις μέρες πριν συμπληρωθούν οκτώ χρόνια από την αμερικάνικη εισβολή. Σημαδιακή η στιγμή, εκτός των άλλων.

Σύμφωνα με νατοϊκές πηγές, 300 περίπου αντάρτες επιτέθηκαν με πολυβόλα και χειροβομβίδες σε ένα αφγανικό και ένα αμερικάνικο φυλάκιο στις πρόποδες και στην κορυφή ενός λόφου, στην περιοχή Καμπτές της απομονωμένης και ορεινής επαρχίας Νουριστάν στα αφγανοπακι-

στανικά σύνορα, προπύργιο των Ταλιμπάν, τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου. Οι Αμερικανοί απάντησαν με αεροπορικούς βομβαρδισμούς, όμως οι αντάρτες δεν υποχωρούσαν και η μάχη κράτησε μέχρι το απόγευμα. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων σκοτώθηκαν 8 αμερικάνοι στρατιώτες, 4 αφγανοί αστυνομικοί και πιάστηκαν αιχμάλωτοι 11 αφγανοί αστυνομικοί και ο αστυνομικός διοικητής της περιοχής. Κατά σύμπτωση, στις 3 και 4 Οκτωβρίου, σε πρωτοσέλιδα άρθρα τους, οι «New York Times» και η «Washington Post» υπενθύμιζαν μια παρόμοια καταστροφή για τον αμερικάνικο στρατό σε ένα απομονωμένο

φυλάκιο, τον Ιούλιο του 2008, στην ίδια περιοχή, στο χωριό Wanak. Εννία αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν στην επίθεση αυτή, που έχει χαρακτηριστεί ως το «Black Hawk Down» του Αφγανιστάν, ενώ ο στρατηγός Ντέιβιν Πετρέους, ο επικεφαλής της αμερικάνικης Κεντρικής Διοίκησης, διέταξε πρόσφατα να γίνει νέα έρευνα για το περιστατικό αυτό.

Το νέο επεισόδιο επιβεβαιώνει πόσο ευάλωτα είναι τα απομονωμένα αυτά φυλάκια. Γι' αυτό και διοικητής των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, Στάνλεϊ ΜακΚρίσταλ πιέζει για αλλαγή της στρατηγικής, με στόχο να εκκενωθούν τα φυλάκια αυτά και να μετακινηθούν στρατιωτικές δυνάμεις από τις απομονωμένες μεθοριακές περιοχές, που ελέγχονται από τους Ταλιμπάν, στα πυκνοκατοικημένα κέντρα.

Την ίδια μέρα, στις 3 Οκτωβρίου, ένας αφγανός αστυνομικός στην κεντρική επαρχία Wardak άνοιξε πυρ εναντίον των αμερικάνων στρατιωτών με τους οποίους έκανε περιπολία, με αποτέλεσμα να σκοτώσει δύο και να τραυματίσει ένα. Στη συνέχεια, κατάφερε να διαφύγει, ενώ ερευνάται άνη ενέργειά του οφείλεται σε αρμόδιο ή αν έχει σχέση με τους Ταλιμπάν. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, το γεγονός αυτό ενισχύει τη δυσπιστία των αμερικάνων στρατιωτών απέναντι στους Αφγανούς και την απροθυμία συμμετοχής σε μικτές περιπολίες.

Οι απώλειες του περασμένου Σαββατοκύριακου ανεβάζουν το αριθμό των νεκρών αμερικάνων και νατοϊκών στρατιωτών μέχρι στιγμής αυτή τη χρονιά στους 399 (από τους οποίους οι 200 σκοτώθηκαν τους τρεις τελευταίους μήνες) και συνολικά στη διάρ-

κεια του πολέμου στο Αφγανιστάν στους 1.444.

Η πολύνεκρη επιθεση εναντίον των αμερικάνων στρατευμάτων στην επαρχία Νουριστάν έγινε σε μια κρίσιμη στιγμή για το Λευκό Οίκο, που επανεξετάζει την αμερικάνικη στρατηγική στο Αφγανιστάν, και ενώ έχουν εκδηλωθεί ανοικτά διαφοροποίησες στα αμερικανοαποικιακά στρατιωτικά και πολιτικά επιτελεία μετά την έκθεση για την πορεία του πολέμου στο Αφγανιστάν του στρατηγού Στάνλεϊ ΜακΚρίσταλ και την πρότασή του για την αποστολή 40.000 επιπλέον αμερικάνων στρατιωτών στο Αφγανιστάν.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του αμερικάνικου κυρίως Τύπου, κυβερνητικοί αξιωματούχοι, με επικεφαλής τον αντιπρόεδρο Τζόζεφ Μπάιντεν, είναι αντίθετοι στις προτάσεις του ΜακΚρίσταλ και προτείνουν μια εναλλακτική,

αποκαλούμενη «αντι-τρομοκρατική» στρατηγική, που δεν θα βασίζεται στη μεγάλη αύξηση των αμερικάνων στρατευμάτων, αλλά θα επικεντρώνεται περισσότερο στα ασφαλή κρητηνούχα των Ταλιμπάν στο Πακιστάν και θα στηρίζεται στα αεροπορικά πλήγματα εναντίον συγκεκριμένων στόχων, στην επιτάχυνση της εκπαίδευσης του πακιστανικού στρατού και της αστυνομίας και στη χρησιμοποίηση αμερικάνικων ειδικών δυνάμεων για τις επιθέσεις εναντίον των ανταρτών στα πακιστανικά σύνορα. Από την άλλη, οι περισσότεροι Ρεπουμπλικάνοι τάσσονται με τις προτάσεις του ΜακΚρίσταλ. Ωστόσο, όλες οι πλευρές έχουν ξεκαθαρίσει ότι είναι αντίθετες στην αποχώρηση των αμερικάνων στρατευμάτων και ότι θα υποστηρίξουν τον Ομπάμα σε όποια απόφαση κι αν καταλήξει.

## Νοθεία με τη σφραγίδα του ΟΗΕ

**Ο** αμερικάνος διπλωμάτης Peter Galbraith, δεύτερος στην ιεραρχία στην αποστολή του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν, που απολύθηκε την περασμένη βδομάδα γιατί αρνήθηκε να συγκαλύψει την τεράστια έκταση της νοθείας στις εκλογές του Αυγούστου, αποκάλυψε ότι η μια στις τρεις ψήφους που καταμετρήθηκαν για το σημερινό πρόεδρο, Χαμίντ Καρζάι, ήταν ψεύτικες.

Σε άρθρο του, που δημοσιεύτηκε στην «Ουάσιγκτον Ποστ» (4/10/09), αποκαλύπτει ότι οι διαφωνίες του με τον επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ, τον νορβηγό διπλωμάτη Kai Eide, ήταν αποτέλεσμα των επανειλημμένων εντολών του Eide να αποκρύψει στοιχεία που είχε συγκεντρώσει η αποστολή για τη μαζική νοθεία στις εκλογές. Ανάμεσα στα στοιχεία αυτά υπήρχαν αποδείξεις ότι το ένα τρίτο των ψήφων που πήρε ο Καρζάι ήταν ψεύτικες, που σημαίνει ότι το ποσοστό του Καρζάι είναι κάτω από το 55% που φέρεται ότι κέρδισε και συνεπώς θα έπρεπε να αναμετρηθεί με τον αντίταπο του, Αμπντουλάχ Αμπντουλάχ, σε δεύτερο γύρο. Κατηγορεί τον Kai Eide ότι υποθάβιμος σκόπιμα την έκταση της νοθείας, όταν υπάρχουν περιοχές όπου βρέθηκαν στις κάλπες δεκαπλάσια ψηφοδέλτια από τους καταγεγραμμένους ψηφοφόρους και ότι παρέμεινε αδρανής, παρόλο που εβλεπε ότι οι αφγανικές εκλογικές αρχές και οι πιστοί στον Καρζάι υπουργοί δεν έπαιρναν κανένα μέτρο για να περιορίσουν τη μαζική νοθεία.

Επίσης, σε επιστολή του προς το Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ, που διέρρευσε στην «New York Times», ο Galbraith αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι ο Eide του έδωσε εντολή να μην παραδώσει σε αρμόδιους για τις εκλογές αξιωματούχους στοιχεία που εδειχνούν πολύ μικρή συμμετοχή στις εκλογές στο νότιο Αφγανιστάν και να σταματήσει να ασκεί πίεση για την ακραίρεση των «εκλογικών κέντρων-φραντασμάτων» σε περιοχές της χώρας που ήταν πολύ επικίνδυνο και πρακτικά αδύνατο να λειτουργήσουν, στα οποία, παραλαυτά, στάλθηκαν ψηφοδέλτια, που θα μπορούσαν να συμπληρωθούν από διεφθαρμένους αξιωματούχους. Αναφέρει ακόμη ότι ο Eide του έδωσε εντολή να υποχωρήσει όταν ο Καρζάι διέταξε τον αφγανό υπουργό Εξωτερικών να διαμαρτυρηθεί για αμερικάνικη ανάψιξη στις αφγανικές υποθέσεις και απελήσει τον Galbraith με απέλαση.

Η απομάκρυνση του αμερικάνου διπλωμάτη από την αποστολή του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν και οι καταγγελίες στις οποίες προχώρησε ζεσκετάζουν τον υποτιθέμενο αμερόληπτο ρόλο τέτοιων αποστολών και επιτροπών του ΟΗΕ και τη χρησιμοποίησή τους για την εξυπηρέτηση πολιτικών σκοπιμοτήτων και τη χειραγώηση της κοινής γνώμης. Αποκαλύπτει τον Ιούλιο του 2007, που οι αναγκάζει το Λευκό Οίκο να παραβλέπει το όργιο της νοθείας και να υποστηρίξει την επανεκλογή του Χαμίντ Καρζάι, προκειμένου να δειξει ότι η χώρα οδεύει προς την αποκατάσταση της πολιτικής και δημοκρατικής ομαλότητας, παρόλο που ο ίδιος και η κυβέρνησή του είναι εκ των προτέρων εντελώς αναξιόπιστη στα μάτια του αφγανικού λαού και όχι μόνο.

Στις 10 Σεπτέμβρη, το International Council on Security and Development (ICOS), με έδρες στο Λονδίνο, της Βρυξέλλες, την Καμπούλ, το Ρίο και το Ντουμπάι, έδωσε στη δημοσιότητα ανακοίνωση Τύπου, με αφορμή την 8η επέτειο της 11ης Σε-

πτέμβρη, στην οποία εκθέτει συνοπτικά την κατάσταση που επικρατεί στο Αφγανιστάν και τις προτάσεις του προς τις εμπλεκόμενες κυβερνήσεις μπροστά στο διαφανόμενο αδιέξοδο. Παραθέτουμε τα σημαντικότερα αποσπάσματα.

«Οι Ταλιμπάν έχουν σήμερα μόνιμη παρουσία στο 54% του Αφγανιστάν και το Νοέμβριο του 2008, χρησιμοποιώντας την ίδια μεθοδολογία, υπολόγισε ότι οι Ταλιμπάν έχουν μόνιμη παρουσία στο 72% της χώρας. Ο νέος χάρτης δείχνει ότι η εξέγερση των Ταλιμπάν συνεχίζει να επεκτείνει την επιρροή της σ' όλο το Αφγανιστάν. Η δραματική αλλαγή τους τελευταίους μήνες είναι η επιδείνωση της κατάστασης στο βόρειο Αφγανιστάν, που ήταν ένα αιώνιο πολιτικό διεύρυνσης στην ΕΣΔ στο Αφγανιστάν χωρίς μια ουσιαστική αλλαγή πολιτικής.

«Κατά τη γνώμη μου, είπε, διατρέχουμε προγματικά τον κίνδυνο να επαναλάβει την αποτυχία της ΕΣΔ στο Αφγανιστάν με 300 στρατιώτες. Οχτώ χρόνια μετά, αρχίζουμε να κινούμαστε προς ένα επίπεδο στρατιωτικής δύναμης που αρχίζει να πλησιάζει τη σοβιετική εμπλοκή και ήδη ανώτατοι αξιωμ

# Στο δρόμο της προδοσίας...

Άργα ή γρήγορα θα το φάει αυτό κεφάλι του ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής (κατ' ευφημισμό πλέον Πρόεδρος, μια και η θητεία του έχει λήξει εδώ και δέκα μήνες), Μαχμ. Αμπάς. Δεν πρόλαβαν να κοπάσουν οι καταγγελίες για συνενοχή στη δολοφονία του Αραφάτ (καταγγελίες που δεν έγιναν από κάποιον τυχαίο αλλά από τον βετεράνο της Φατάχ Φαρούκ Καντούμι, τον περασμένο Ιούλιο), και ήρθε το πρόσφατο κατόρθωμά του για να δέσει το γλυκό της προδοσίας. Ποιο ήταν το «κατόρθωμά του»; Η απόσυρση της υποστήριξης στην έκθεση Γκόλντοστοουν για τα εγκλήματα πλέοντος του Ισραήλ στη Γάζα!

Καλά διαβάσατε. Ο «πρόεδρος των Παλαιστινών» δήλωσε ότι δεν θα στηρίξει την έκθεση Γκόλντοστοουν στο συμβούλιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΟΗΕ, που θα συνεδρίαζε γι' αυτό το θέμα την προηγούμενη Παρασκευή, προκειμένου να αποφασίσει αν θα παραπέμψει το Ισραήλ στο συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ! Εδωσε δηλαδή χρόνο στους Σιωνιστές να αποφύγουν τη διεθνή κατακραυγή και ενδεχόμενες διώξεις του Ισραήλ στα διεθνή δικαιοστήρια! Και τι χρόνο: έξι ολόκληρους μήνες! Κι αυτό παρά το γεγονός ότι από τις 47 χώρες, η μεγάλη πλειοψηφία (33 με 35 χώρες) τάσσονταν υπέρ αυτής της έκθεσης!

«Οι αραβικές χώρες μελή του Συμβουλίου δεν μπορούσαν να εμφανιστούν βασιλικότερες του βασιλέως, αφού η Παλαιστινιακή Αρχή, που ήταν η άμεσα ενδιαφερόμενη, ζήτησε την αναβολή για το Μάρτιο», δήλωσε ο υφυπουργός Εξωτερικών του Κατάρ από τη σύνοδο της Γενεύης (κρυφογελώντας φυσικά που βγήκε από τη δύσκολη θέση να καταγγελεί τους Σιωνιστές). Το ζήτημα δεν είναι αν τελικά τα διεθνή δικαστήρια ή ο ΟΗΕ θα έκαναν τίποτα σπουδαίο ενάντια στο Ισραήλ, αλλά παραείναι σκανδαλώδες η ίδια η Παλαιστινιακή Αρχή να τους διευκολύνει;

Ας δούμε λίγο το χρονικό αυτής της απόφασης του Αμπάς, που δικαίως χαρακτηρίστηκε προδοσία όχι μόνο από παλαιστίνιους δημοσιογράφους και πολιτικές οργανώσεις (Λαϊκό Μέτωπο, Χαμάς, κ.λπ.) αλλά ακόμα και από τον Ανώτατο Επίτροπο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα Ρίτσαρντ Φολκ! Η επιτροπή Γκόλντοστοουν συστήθηκε κατ' απαίτηση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ στις 3 Απρίλη του 2009, τρεις μήνες δηλαδή μετά τη σιωνιστική εισβολή στη Γάζα.



Πριν από την επιτροπή αυτή, είχε προηγηθεί και άλλη επιτροπή του ΟΗΕ (τετραμελής, με πρόεδρο τον πρώην επικεφαλής της Διεθνούς Αμνηστίας, Iain Maitin), η οποία παρέδωσε τον περασμένο Μάρτιο το πόρισμά της στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν. Σύμφωνα με το πόρισμα εκείνο, οι Σιωνιστές χτύπησαν σκόπιμα τις εγκαταστάσεις του ΟΗΕ στις έξι από τις εννιά περιπτώσεις που διερεύνησε η επιτροπή Μάρτιν. Ο Μπαν Κι Μουν φυσικά τακτοποίησε το πόρισμα στον... κάλαθο των ωρήστων.

Ομως υπήρχε και η δεύτερη επιτροπή του ΟΗΕ, με επικεφαλής τον δικαστή Γκόλντοστοουν, η οποία κατέληξε στο δικό της πόρισμα (575 σελίδων) μέσα στον περασμένο μήνα. Το πόρισμα μοιράζει τα εγκλήματα πολέμου και στις δύο πλευρές, γι' αυτό και καταγγέλθηκε από τη Χαμάς (ο Αμπάς φυσικά και δεν το καταψήφισε γι' αυτό). Την προηγούμενη Πέμπτη διέρρευσε ότι ο Αμπάς δεν θα στηρίξει την έκθεση Γκόλντοστοουν. Εποιητικά, ο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ ανέβαλε την παραπομπή της έκθεσης στο Συμβούλιο Ασφαλείας για τον ερχόμενο Μάρτη και οι Σιωνιστές πήραν μια βαθειά ανάστα ανακούφισης.

Στην Παλαιστίνη (και όχι μόνο) έγινε της πτ...! Σύμφωνα με το Associated Press, το Σάββατο μαζεύτηκαν στελέχη της ΟΑΠ και απαίτησαν δράση. Ο υπουργός Σχεδιασμού της

Π.Α., Αλί Τζαρμπάουι, δήλωσε ότι θα ζητήσει εξηγήσεις στο υπουργικό συμβούλιο τη Δευτέρα λέγοντας ότι «κάποιος έκανε λάθος». Ο Αμπάς ανακίνωσε ότι διορίζει τριμελή επιτροπή για να δει πώς πάρθηκε αυτή η απόφαση (η απόφαση του δηλαδή να μην στηρίζει την έκθεση Γκόλντοστοουν!). Η ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στο επίσημο ειδησεογραφικό πρακτορείο της Π.Α. Wafa, χωρίς όμως να αναφέρει αν θα εξεταστεί ο ίδιος ο Αμπάς (σηγά μην εξεταζόταν κιόλας)! Η γελοιότητα του Αμπάς έφτασε στο ζενίθ της. Οι υπερασπιστές του προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα υποστηρίζοντας ότι η αναβολή ήταν απαραίτητη προκειμένου οι Παλαιστίνιοι να κερδίσουν περισσότερη διεθνή υποστήριξη στην έκθεση Γκόλντοστοουν, γιατί αυτό θα έθετε σε κίνδυνο την «ειρηνευτική διαδικασία» (ποιας άρογε); Ο Αμπάς είχε κάθε λόγο να ακούσει τους Αμερικανούς και τους Σιωνιστές (οι οποίοι θα έχουν αρκετά χαρτιά στα χέρια τους για την αγαστή συνεργασία μαζί του). Βέβαια, οι Σιωνιστές δεν θέλουν να «κάψουν» τον Αμπάς. Τον θέλουν όμως να τους στηρίζει στα δύσκολα. Για χάρη της... συναδελφικής αλληλεγγύης. Η ξεφτίλα του Αμπάς δεν θα ξεπλυθεί ακόμα κι αν τελικά κάνει πίσω (που είναι το πιθανότερο) και στηρίζει ξανά την έκθεση Γκόλντοστοουν. Ο παλαιστινιακός λαός του έχει γυρίσει την πλάτη και η εξουσία του στηρίζεται μόνο στο άρθρον ποραδάκι από τους Αμερικανούς και τη στρατιωτική μπότα υπό το άγρυπνο βλέμμα του αμερικάνου στρατηγού Ντέιτον. Οταν ο παλαιστινιακός λαός στη Δυτική Οχθη καταφέρει να σηκώσει κεφάλι, η εξουσία του Αμπάς θα καταρεύσει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα...

Την περασμένη Δευτέρα, η Συρία ζήτησε από τον Αμπάς με... πάσα ευγένεια να αναβάλει την επισκεψή του στη Δαμασκό, ενώ σύμφωνα με πλη-

ροφορίες που επικαλείται το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» (αναφέρεται στην αραβική εφημερίδα Quds) οι σύμβουλοι του Αμπάς τον συμβούλευφαν να μην πατήσει ακόμα το πόδι του στη Ραμάλα (βρίσκεται σε περιοδεία στο εξωτερικό) μέχρι να ηρεμήσουν τα πνεύματα! Ο σύμβουλος του Αμπάς, Γιάσερ Αμπέντ Ράμπτο, δήλωσε ότι «έγινε κάποιο λάθος και θα το διορθώσουμε» και την επομένη η Λιβύη ζήτησε έκτακτη σύνοδο του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για να συζητηθεί η έκθεση Γκόλντοστοουν. Ο Αμπάς βγήκε και χαιρέτησε τη στάση της Λιβύης! Γιατί τότε δεν τήρησε την διάσταση του διοικητή της Λιβύης;

Λίγες μέρες πριν, σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (3/10/09), η Χιλαρί Κλίντον διεμήνυσε στον Αμπάς την έκκληση του Ομπάμα, η Παλαιστινιακή Αρχή να αποσύρει τη στήριξή της στην έκθεση Γκόλντοστοουν, γιατί αυτό θα έθετε σε κίνδυνο την «ειρηνευτική διαδικασία» (ποιας άρογε); Ο Αμπάς είχε κάθε λόγο να ακούσει τους Αμερικανούς και τους Σιωνιστές (οι οποίοι θα έχουν αρκετά χαρτιά στα χέρια τους για την αγαστή συνεργασία μαζί του). Βέβαια, οι Σιωνιστές δεν θέλουν να «κάψουν» τον Αμπάς. Τον θέλουν όμως να τους στηρίζει στα δύσκολα. Για χάρη της... συναδελφικής αλληλεγγύης. Η ξεφτίλα του Αμπάς δεν θα ξεπλυθεί ακόμα κι αν τελικά κάνει πίσω (που είναι το πιθανότερο) και στηρίζει ξανά την έκθεση Γκόλντοστοουν. Ο παλαιστινιακός λαός του έχει γυρίσει την πλάτη και η εξουσία του στηρίζεται μόνο στο άρθρον ποραδάκι από τους Αμερικανούς και τη στρατιωτική μπότα υπό το άγρυπνο βλέμμα του αμερικάνου στρατηγού Ντέιτον. Οταν ο παλαιστινιακός λαός στη Δυτική Οχθη καταφέρει να σηκώσει κεφάλι, η εξουσία του Αμπάς θα καταρεύσει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα...

Η υπερψήφιση της Συνθήκης ήρθε ως αποτέλεσμα των παραπάνω. Ο φόβος για το μέλλον, ή έκρηξη της ανεργίας που σπάει το ένα τρίτο του πληθυσμού που προπαγάνδιζε τη σημασία της ελεύθερης αγοράς, της δημιουργίας εκατομμύρια ευρώ σε μία άνευ προηγουμένου διαφριμιστική επιδρομή. Κομισάριος της ΕΕ, με επικεφαλής τον πρόεδρο Ζοζέ Μανούελ Μπαρόζο, βουλευτές και αξιωματούχοι, κατέκλυσαν τη χώρα για να πρωθείσουν το σκοπό αυτό. Οστόσο, όταν ένας ή δύο Βρετανοί outsiders –συμπεριλαμβανομένου του Nigel Farage, ηγέτη μιας ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και της Loraine Mullally, διευθύντριας της δεξιαμενής σκέψης Ανοιχτή Ευρώπη– ήρθαν για να προπαγανίσουν το ΟΧΙ, η «έξωθεν παρέμβαση» βρέθηκε αντιμέτωπη με ενορχηστρωμένα ουρλιαχτά ύπερων» (Daily Telegraph, 26/09/09).

Η υπερψήφιση της Συνθήκης ήρθε ως αποτέλεσμα των παραπάνω. Ο φόβος για το μέλλον, ή έκρηξη της ανεργίας που σπάει το ένα τρίτο του πληθυσμού που προπαγάνδιζε τη σημασία της ελεύθερης αγοράς, της δημιουργίας εκατομμύριων θέσεων εργασίας (!!), της βελτίωσης των δικαιωμάτων των εργατών και άλλα τέτοια τραγελαφικά, που υποτίθεται ότι προσπίζεται η Συνθήκη της Λισαβόνας (ο ενταφιασμός του 80ωρου με καθορισμό του ανώτατου χρόνου εβδομαδιαίας εργασίας τις 65 ώρες, πράγμα που αποφάσισαν πριν από μερικά χρόνια οι υπουργοί Απασχόλησης της ΕΕ, στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας, είναι ορισμένα από τα... επιτεύγματα που «ξέχασαν» να αναφέρουν).

Η υπερψήφιση της Συνθήκης ήρθε ως αποτέλεσμα των παραπάνω.

# «Ναι» με το πιστόλι στον κρόταφο



# Καμιά ανακωχή

Είναι δυνατόν ΣΕΒ και ΓΣΕΕ να χαίρονται εξίσου και να εκφράζουν δημόσια τη χαρά τους για το σχηματισμό μιας νέας κυβέρνησης, που στηρίζεται σε μια σταθερή πλειοψηφία; Στον κόσμο που βασιλεύει η «συνεργασία των κοινωνικών εταίρων» όλα γίνονται. Ιδιαίτερα αυτό. Ειδικά αν η κυβέρνηση είναι σοσιαλδημοκρατική, που σημαίνει πολιτικά κοντά στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Ο ΣΕΒ, όμως, γιατί να χαιρέται; Ακριβώς γι' αυτό. Επειδή η νέα κυβέρνηση, τη νομιμοφροσύνη της οποίας έναντι του συστήματος και των αναγκών του ουδείς καπιταλιστής διανοείται να αμφισβητήσει, έχει μεγαλύτερη διείσδυση στο σώμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, επομένως έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να καθηλώσει το εργατικό και λαϊκό κίνημα, ώστε η διαχείριση της κρίσης προς όφελος του κεωβάλαιου να είναι πιο αποτελεσματική.

Στο πρώτο κιόλας μήνυμά του ο νικητής των εκλογών, το πανηγυρικό που απήγγειλε τη βραδιά των εκλογών, «ξέχασε» να επαναλάβει οποιαδήποτε από τις προεκλογικές «δεσμεύσεις» του προς τους εργαζόμενους και τη φτωχολογιά. Μίλησε μόνο για «σκληρή δουλειά» και ζήτησε «συμμετοχή».

Τα πράγματα έγιναν πιο καθαρά από τον εν Ελλάδι γκαουλάιτερ της Ευρωπαϊκής, τον διοικητή της ΤτΕ Γ. Προβόπουλο, ο οποίος δήλωσε ότι το έλλειμμα θα ξεπέρασε το 10% (πριν τις εκλογές ήταν σφίγκα και διέρρεε μόνο πρόβλεψη για 8%), συμπληρώνοντας με νόημα ότι «*η ευρεία υποστήριξη που έλαβε η πρόσφατα εκλεγμένη ελληνική κυβέρνηση θα διευκολύνει σημαντικά την υλοποίηση των απαιτούμενων μεταρρυθμίσεων.*

**Ουδεμία ανησυχία και απ' αυτή την πλευρά, παρά μόνο βεβαιότητα ότι οι νικητές των εκλογών θα έχουν μεγαλύτερη άνεση να κάνουν αυτά που δε μπορούσε να κάνει η σερνόμενη κυβέρνηση Καραμανλή. Σε λίγες μέρες όλ' αυτά θα επιβεβαιωθούν και από τον περιβόλιτο Αλιούνια.**

Η κυβέρνηση άλλαξε, το στιλ διοίκησης θ' αλλάξει, η πολιτική θα παραμείνει η ίδια. Είναι η πραγματικότητα της βαθιάς πολιτικής κρίσης που υπαγορεύει αυτή την πολιτική, είναι οι ανάγκες του κεφαλαιου που απαγορεύουν κάθε σκέψη για χαλάρωση και επιβάλλουν μόνο μια συμπληρωματική πολιτική πτωχοκομείου, πολύ μακριά από τις στοιχειώδεις ανάγκες των ευναζόνευνων, των συνταξιούνων των νέων.

Οι καπιταλιστές και τα τσιράκια τους έχουν τα δικά τους «αυτονόπτα». Και θέλουν αυτά να τα περάσουν σαν «αυτονόπτα» για όλους. Αναζητούνται, λοιπόν, τα πραγματικά αυτονόπτα για τους εργαζόμενους και τους νέους. Τα αυτονόπτα των δικών τους αναγκών, σε μια κοινωνία όπου οι παραγωγοί παράγουν πλούτο τον οποίο νέμεται μια χούφτα παράσιτων. Στις νέες συνθήκες, που είναι ίδιες με τις παλιές, οι δρόμοι ας «φωνάξουν»: Καιμά ανακωχή. Άλλως...



Κηδεία σε  
ζωντανό<sup>1</sup>  
πρώτη φορά  
βλέπουμε!  
Δεν είναι μόνο  
οι μουύρες.  
Μέχρι και τα  
χεριά  
σταυρώνουν,  
λες και  
βρίσκονται  
στην εκκλησιά...

■ Πρωτιές

Το βράδυ των εκλογών όλοι οι πανελίστες των καναλιών ασχολήθηκαν με την παραίτηση του Καραμανλή. Ως είδισται (επειδή το σύστημα ξέρει να προστατεύει από την απαξίωση τα πολιτικά του στελέχη), όλοι μιλούσαν για τη... γενναιότητα του απερχόμενου τέως καταλληλότερου και του έπλεκαν το εγκώμιο. Ομως, η παραίτηση του αρχηγού δεν είναι πρωτιά, ειδικά για τη ΝΔ. Μετά από ήπτες έχουν παραιτηθεί ήδη ο Ράλλης, ο Εβερτ και ο Μητσοτάκης. Άλλες ήταν οι πρωτιές του Καραμανλή και σ' αυτές ουδείς αναφέρθηκε. Είναι ο πρωθυπουργός που οδήγησε το κόμμα του στη συντριβή, για να βρει ευκαιρία να την κάνει ο ίδιος μια ώρα γρηγορότερα. Είναι ο πρωθυπουργός που αποφάσισε να εξασφαλίσει την ήπτα, τρομάζοντας τους ψηφοφόρους με τα μέτρα που ανακοίνωσε στη ΔΕΘ. Είναι ο πολυθυτούμενός που σήκωσε μια ελά

ναι στο Πρωταποιηργός που θήκε με μια υλοκληρη προεκλογική εκστρατεία μόνος του [εξαφανίστηκαν από το κάδρο όλα τα πρωτοκλασάτα στελέχη], με μοναδικό στόχο όχι να μη χάσει, αλλά να κρατήσει τη διαφορά σε «αξιοπρεπές» επίπεδο και στο τέλος κατάφερε να χάσει με δέκα μονάδες διαφορά. Τέλος, είναι ο αρχηγός της ΝΔ που κατάφερε να κάνει αρνητικό ρεκόρ σε ψήφους, χωρίς να έχει απέναντι του ένα ογκώδες κοινωνικό ρεύμα, όπως είχε ο Ράλλης το 1981 (τότε, το ρεύμα της «αλλαγής» συνέννωνε το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και το ΚΚΕ εσ.). Αμφιβάλλουμε αν η ΝΔ δι πάσει χαρηλότερο ποσοστό ή δι χάσει με μεγαλύτερη διαφορά, τουλάχιστον στο ορατό μέλλον.

## ■ Xapà (1)

Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί, μα η χαρά δεν την αφήνει. Γελούσε και το τσουλούφι του Τσίπρα το βράδυ της Κυριακής. Ζήτησε μάλιστα και... άδεια να τους αφήσουμε να γιορτάσουν! Τι να γιορτάσουν, άραγε; Οχι βέβαια την απώλεια 45.000 ψήφων, που ισοδυναμούν με το 12,5% της εκλογικής δύναμης του ΣΥΡΙΖΑ το 2007. Ούτε την κατρακύλα από τα δημοσκοπικά δεδομένα του 2007-2008 και την αλαζονεία που αυτά προκάλεσαν. Ούτε καν την ενότητα του ΣΥΡΙΖΑ, αφού είναι δεδομένα ότι τα μαχαίρια δια ξαναβγούν από τα δηκάρια. Και βέβαια, δε δια μπορούσε να γιορτάσει τη σαρωτική νίκη του ΠΑΣΟΚ, που προοιοντίζεται αγριότερο «πέσιμο» πάνω στα δικαιώματα των εργαζόμενων και των νέων. Την προσωπική του νίκη και τη νίκη της ομάδας που τον στηρίζει γιόρταζε και γιορτάζει ο Τσίπρας. Το μόνο που νοιάζει και τον ίδιο



και τους ομοίους του είναι η συντήρηση και  
η αναπαραγωγή τους. Σαν τυπικοί εξου-  
σιαστές, που ξέρουν τα «κιλά» τους, μόνο  
γι' αυτό ενδιαφέρονται. Κι ήταν τέτοια η χα-  
ρά, που δεν κατάφεραν εκείνη τη στιγμή να  
την τιμάσεύσουν και να σταθούν με κάποια  
προβληματισμό μπροστά στο εκλογικό απο-  
τέλεσμα.

και όχι κάτι που βρίσκεται έξω και σε αντίδεση μ' αυτό.

**ΥΓ:** Δεν παρέλειψαν να πουν και πάλι ότι τους πολέμησε το σύστημα για να χάσουν την τρίτη δέσι! Ομως, μόνο στη φαντασία τους υπήρξε πόλεμος.

■ Κατάντια

Ο Ψαριανός, ένας τυχάρπαστος, εξυπνάκιας, φαφλατάς ραδιοφωνιτήζης, πήρε περισσότερους σταυρούς από ιστορικά στε-

■ Αντιστροφή ρόλων

Το 2004, μετά τη σαρωτική νίκη της ΝΔ κι ακόμη περισσότερο το 2007, όταν ο Παπανδρέου έχασε για δεύτερη φορά από τον Καραμανλή, τα φώτα της δημοσιότητας έπεσαν αποκλειστικά στα εσωτερικά προβλήματα του ΠΑΣΟΚ, έτσι που η κυβέρνηση να έχει την άνεση να ασκεί την πολιτική της ανενόχλητη. Το ίδιο ακριβώς γίνεται τώρα με τη ΝΔ

Το 2004 και το 2007 ο Καραμανλής ήταν ο «πανίσχυρος και ανίκητος πρωθυπουργός» και ο Παπανδρέου ένας «λούζερ» που δεν υπάρχει περίπτωση να τον κερδίσει. Οι ρόλοι πλέον έχουν αντιστραφεί. Ο «λούζερ» έχει γίνει «πανίσχυρος και ανίκητος» και ο πρώην «καταλληλότερος» στέλνεται μετά τιμών στην πολιτική ανασκόπηση.

Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε, όμως, είναι πως το παιχνίδι είναι απολύτως ελεγχόμενο. Η έννοια του δικομματισμού δεν πρέπει να πληγεί. Ο ηπημένος δεν πρέπει να απαξιωθεί. Ο Παπανδρέου δεν έφυγε το 2007 και γι' αυτό τον χτύπησαν και προσωπικά. Ο Καραμανλής φεύγει και γι' αυτό του φέρονται με αδρότητα. Μετά, το κάθε συγκρότημα δα επιλέξει τον υποψήφιο με τον οποίο δα παίξει και δα σχηματίσει το λόμπι του. Η ΝΔ, όμως, δα προβάλλεται ως η αυριανή επιίδα του έθνους, αφού πρώτα αναβαπτιστεί για μια περίοδο στα νάματα της αντιπολίτευσης. Ο λαός πρέπει απλώς... να βλέπει.

λέχη, όπως η Νάντια Βαλαβάνη, που [ανεξάρτητα από τη δική μας ριζική διαφωνία με τις απόψεις τους] έχουν μια συνεχή πολιτική παρουσία επί δεκαετίες. Κατά τα άλλα, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα συγκροτημένο πάνω σε αρχές, που δεν υποκύπτει στη γοντεία του life style κτλ κτλ!

## ■ Αναμένεται σόου

Πρώτος υποψήφιος για την αρχηγία της ΝΔ ο Πανίκας! Πριν μιλήσει οποιοσδήποτε από τους δελφίνους, τους πρόλαβε όλους στη στροφή ο πονηρός εκ Θεσσαλονίκης πολιτευτής. Δεν άντεξε τόσο καιρό μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας ο τηλεομάρχης Ζορρό. Στην τούρλα του Σαββάτου, έβαλε υποψηφιότητα για πρόσκληση από όλα τα πρωινάδικα και μεσημεριανάδικα. Εκεί, ανάμεσα σε βυζά και μπούτα, αισιόδευται στο στοιχείο του. Κεντάει. Κι άμα το στούντιο διαδέτει ορχήστρα, πάιρνει το μικρόφωνο και τραγουδάει κι έναν Καζαντζίδη, να μερακλώσει το σύμπαν.

Οχι, δεν είναι βλάκας ο Πανίκας. Απλά είναι ο... Πανίκας και φωνάζει με το δικό του τρόπο το «παρών» στις... εσωστρεφείς εξελίξεις στη ΝΔ. Καλύτεροι, δηλαδή, ήταν οι άλλοι που τους έριξε στην αρένα ο Πρετεντεράκος και αλληλοξεσκίζονταν σε δημόσια δέα; Στο τέλος ο Πανίκας το πιδανότερο είναι ν' αποσύρθει, στο μεταξύ όμως δα έχει κλείσει τις συμμαχίες του και δα έχει μιλήσει «στην ψυχούλα του κόσμου της παράταξης». Καδείς με τα όπλα του...

ΥΓ: Το γέλιο ξεκίνησε από την αρχή. Ο Πανίκας, που εκδειάζει τον Καρατζαφέρη, μίλησε για «νικηφόρα κεντροδεξιά παράταξη!»

## ■ Θα ξανανταμώσουν

Κάπου στη δεκαετία του '90, στην ΑΣΟΕΕ, δυο φιλόδοξοι καθηγητές, ξεκίνησαν έναν κύκλο δημόσιων εκδηλώσεων στις οποίες πρωθυπουργούς με τη ΝΔ, ο άλλος με το ΠΑΣΟΚ. Εκαναν και οι δύο πολιτική καριέρα ως υπουργοί Οικονομίας. Ο ένας (Νίκος Χριστοδούλακης) με το ΠΑΣΟΚ, ο άλλος (Γιώργος Αλογοσκούφης) με τη ΝΔ. Τον πρώτο τον πήρε και τον σήκωσε μετά την ήπτα του ΠΑΣΟΚ. Δεν επανεξελέγη βουλευτής και ο Παπανδρέου τον πέταξε στα σκουπίδια. Ο δεύτερος στην πρώτη κιόλας ήπτα της ΝΔ δεν κατάφερε να επανεκλεγεί και πήρε μόνος του τον πούλο από τη ΝΔ. Θα ξανανταμώσουν στην ΑΣΟΕΕ σίγουρα. Λέτε να ξεκινήσουν παρέα κάποια καινούργια φάμπρικα για επάνοδό τους και στην πολιτική με... νέο λουκ;



## ■ Αυτο-αγιογραφία

Πιστός στην αυτοκρατορική του διαδρομή ο Γ. Σουφλιάς έκανε μόνος την αγιογραφία του ανακοινώνοντας την αποχώρησή του από την πολιτική. Δυο σελίδες δήλωση, όταν ο Καραμανλής χρειάστηκε μόνο μια παράγραφο! Και τι λέει στην αυτο-αγιογραφία του ο Σαρακατάνος; Οτι αυτός ήταν πάντοτε... υπεράνω. Οτι πολλά πράγματα στην πολιτική ήταν αντίδετα «με τα πιστεύω του και τα στοιχεία του χαρακτήρα του», αλλά αυτός παρέμενε στις επάλξεις, γιατί... ήθελε να υπορετήσει τον τόπο. Και βέβαια, τα 'κανε όλα καλά και άγια. Ούτε η τυπική φράση «έκανα και λάθη, αλλά πάντοτε τα έκανα στην προσπάθειά μου να υπορετήσω τον τόπο» δεν υπάρχει στη φλύαρη αυτο-αγιογραφία που μας άφησε. Δείγμα του χαρακτήρα του, που παραπέμπει σε ελέω δεού αυτοκράτορες. Μας είπε ότι «αισιόνετα περήφανος για το έργο του σε κάθε υπουργείο», ότι «τα τελευταία 5,5 χρόνια στο ΥΠΕΧΩΔΕ, πραγματοποίησαμε πολύ σημαντικό έργο στο Περιβάλλον και τις Υποδομές» και ότι αποχωρεί «κυρίως με αναλοίωτα τα στοιχεία του χαρακτήρα του»!

Ο Σουφλιάς δια μένει στην πολιτική ιστορία της μεταπολίτευσης σαν ένα μίγμα ραδιουργίας, νεοφιλελευθερισμού, κοινωνικής αναλγησίας και φαυλότητας. Δεν χρειάζεται να δυμίσουμε τα έργα και τις ημέρες του. Αρκεί να του δυμίσουμε αυτά που είπε, μέσα στην πίκρα του, τη βραδιά των εκλογών ο Καμμένος, που τον κατήγγειλε ως διαπλεκόμενο, δυμίζοντας ότι χόρευε τσαμικό με τους εργολάβους στις εδνικές οδούς.

**Κ**υριακή βράδυ βραδύτηκε ο Καραμανλής, Δευτέρα πρωί άρχισε το ξεκατίνιασμα των δεξιών στα ραδιοκάναλα. Η χαρά των επιθεωρησιογράφων. Το τι λέει ο στόμας τους δεν περιγράφεται. Άλλος λέει ότι έχασαν γιατί δεν είχαν επικοινωνιακή πολιτική. Άλλος τα βάζει με την επιλογή του Αντώναρου, λέγοντας με ύφος επαρχιώτη κουραδόμαγκα: «δεν βλέπεται ο άνθρωπος». Άλλος λέει με ύφος «ακούτε με, γιατί ξέρω τι λέω»: πώς να κερδίσουμε όταν εγώ έχω να δω τον Καραμανλή από το 2005. Το αποκορύφωμα της γκροτέσκας κατάστασης είναι πως εμφανίζονται ως τιμητές ο Λιάπτης και ο Τσιτουρίδης. Ο πρώτος διώχτηκε από τον πρωθυπουργό-ξάδερφο λόγω του γνωστού ταξιδίου με έξοδα Χριστοφοράκου-Siemens στη Γερμανία και επειδή προφανώς ενημερώθηκε ότι δεν θα είναι υποψήφιος, φρόντισε να κάνει την πρωική του έξodo. Ο δεύτερος διώχτηκε δύο φορές από την κυβέρνηση για «σκανδαλίες» και απέκτησε φωνή μόνο όταν ο Καραμανλής τον έβγαλε από τις λίστες των υποψήφιων.

Η ΝΔ περνάει τη φάση της ταπείνωσης. Υποβάλλονται σ' ένα εξευτελιστικό «γκρουπ θέραπτι», σε δημόσια θέα, για να τα βγάλουν όλα τώρα και μετά, σιγά-σιγά, ν' αρχίσουν να μαζεύονται, να ανασυγκροτήσουν να ασφαλεύονται, ώστε να αποτελέσουν και πάλι εναλλακτική λύση εξουσίας. Οπως ακριβώς έγινε με το ΠΑΣΟΚ. Ποιος θυμάται σήμερα τι γινόταν το 2007 τέτοια εποχή; Ετσι δεν θα θυμάται μετά καναδιό χρόνια τι θα έχει γίνει τους επόμενους μήνες στη ΝΔ. Τα μίντια, που κάνουν όλο το παιχνίδι, φροντίζουν για το τι θ' ακουστεί και τι αξίζει να θυμόμαστε. Ηδη, ενόσω συνεχίζεται το καθημερι-

# Οι ταπεινωθέντες υψωθήτωσαν...



PANIKAS  
FOR PRESIDENT

E-E-έρχεται!

νό ξεκατίνιασμα των γαλάζιων στελεχών, εφημερίδες ενός μεγάλου φάσματος φροντίζουν να κρατάνε τα μπόσικα. Γιατί η ανασυγκρότηση πρέπει να τα αλλάξουν όλα. Γιατί βέβαια η χώρα έχει ανάγκη και από ένα σοβαρό κόμμα αντιπολίτευσης.

Τα συστηματικά ΜΜΕ φροντίζουν επίσης για την ασφάλεια του συστήματος. Ιδιού μικρό δεήματα τέτοιας αρθρογραφίας. Εγραφεις η συντηρητική «Καθημερινή» στο κύριο άρθρο της την περασμένη Τρίτη: «Η ανασυγκρότηση της ΝΔ είναι εξαιρετικά σημαντική για το μέλλον της χώρας. Ο τόπος χρειάζεται μια δυναμική αλλά και δημιουργική αντιπολίτευση όσο και μια καλή κυβέρνηση». Και τα καταπράσταν «Νέω», επίσης στο κύριο άρθρο: «Τώρα

σωπο για τη βιτρίνα, που θα του επέτρεπε ταυτόχρονα να διεμβολίσει το συγκεκριμένο κόμμα και να το καταστήσει ουρά της πολιτικής του. Δεν έρουμε πώς θα απαντούσαν οι Οικολόγοι σε μια πραγματική πρόταση (και όχι σε μια φάρσα), έχουμε όμως την αίσθηση πως η απάντησή τους δεν θα ήταν η ίδια. Βέβαια, μ' αυτόν τον τρόπο θα έχαναν κάθε προοπτική ως κόμμα (ενώ τώρα έχουν την ελπίδα ότι την επόμενη φορά μπορεί να πιάσουν το 3%), όμως αυτό το μόρφωμα αποτελείται κυρίως από ανθρώπους των διάφορων «πράσινων» ΜΚΟ, που έχουν μάθει να δουλεύουν κυρίως με το κράτος και να μαδάνε κονδύλια που από τη γειτονιά της πόλης έχουν την ελπίδα ότι την επόμενη φορά μπορεί να πιάσουν το νέο). Επίσης, οι Οικολόγοι είναι κατά πόλεμο την ενέργεια και τα κονδύλια της κατευθυνθόνυ κυρίως προς τους μεγαλοκαπιταλιστές της «πράσινης ανάπτυξης». Χαρακτηριστικό του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβάνονται την πολιτική οι Οικολόγοι είναι πως εξέδωσαν ανακοίνωση με την οποία καλούν το ΠΑΣΟΚ να διατηρήσει στο πόστο του Επιπρόπου το νεοδημοκράτη Σ. Δήμα!

# Πάντα διαθέσιμοι

λα δε μπορούν να αποδοθούν σε χειρισμούς, αλλά αποτελούνται αναπόσπαστο στοιχείο στη διαδρομή μιας κυβέρνησης. Ποια κυβέρνηση από το 1974 και μετά δεν συνδέθηκε με σκάνδαλα, ειδικά όταν άρχιζε να χάνει τη λαϊκή στήριξη, επομένως και την ικανότητα να κουκουλώνει με κάποια άνεση στα σκάνδαλα;

Οταν, όμως, η συζήτηση περιορίζεται σε χειρισμούς και στα πρόσωπα, διευκολύνεται η διαδικασία της «κάθαθαρσης» για ένα κόμμα που υπέστη μια βαριά εκλογική ήττα. Διότι εκείνο που ενδιαφέρει το σύστημα είναι να έχει ισχυρά αστικά κόμματα στην αντιπολίτευση, για να είναι έτοιμα να πάρουν τη σκυτάλη στην άσκηση της εξουσίας, χωρίς να προκύψει πολιτική κρίση. Το έργο το έχουμε δει πολλές φορές, το βλέπουμε μια φορά ακόμη τώρα.

Όλα τα υπόλοιπα ανήκουν στη σφαίρα της παραπολιτικής. Είναι λογικό ότι η νέα εποχή στην οποία εισέρχεται η ΝΔ θα περάσει από μια σύγκρουση. Κάποιος πρέπει να εκλεγεί αρχηγός, γιατί τα αστικά κόμματα είναι κατεξοχήν αρχηγικά. Όλοι, λοιπόν, τρέχουν να πλασαριστούν δίπλα στους δελφίνους, που ακόμη δρουν στο παρασκήνιο και όχι στο προσκήνιο. Υπάρχουν παράγοντες με δύναμη (ο Μεϊμαράκης π.χ.) που κάθε δελφίνος τους θέλει δίπλα τους. Υπάρχουν ομάδες βουλευτών, για τους οποίους ισχύει το ίδιο. Υπάρχουν καπιτα

# Το σύστημα εξασφάλισε την

**Α**κόμα και ο πιο αισιόδοξοι Πασόκοι δεν φαντάζονταν ότι έχουν «πατήσει» τη ΝΔ με 10 μονάδες διαφορά. Ολα τα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ έδιναν το πολύ διαφορά 5 μονάδων και οι Πασόκοι ανησυχούσαν πως μπορεί η αυτοδυναμία να μην εξασφαλιστεί ή να είναι εντελώς αναιμική και εύθραυστη. Οι πιο έμπειροι στις εκλογικές αναμετρήσεις μιλούσαν για το ρεύμα της τελευταίας σημειώσης, που μπορεί να πάει τη διαφορά στο 6,5%. Το 10% δεν το διανοούνταν κανένας.

Στα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ, μέχρι και την Παρασκευή που εμείς είχαμε ενημέρωση, εμφανίζοταν ένα ασυνήθιστα υψηλό ποσοστό αδιευκρίστης ψήφου, που κυμαίνονταν ανάλογα με το γκάλοπ μεταξύ 13% και 18%. Η παράδοση των προηγούμενων ετών ήταν αυτό το ποσοστό να μην ξεπερνά το 10% και να κατεβαίνει ακόμα πιο κάτω την παραμονή. Προφανώς, άνθρωποι που είχαν αποφασίσει να ψηφίσουν κορόιδευσαν τους γκαλοπατζήδες και αυτοί, θελούτας και μη, κορόιδευαν τους πελάτες τους, κόμματα και συγκροτήματα ΜΜΕ. Την ίδια κοροϊδία υπέστησαν και τα δύο exit polls που έγιναν (ένα ομαδικό για όλα τα κανάλια και ένα για το συγκρότημα Αλαφούζου), αφού και μετά το κλείσιμο της κάλπης η διαφορά που προβλεψαν δεν ξεπερνούσε το 7% και μάλιστα στα ακραία ανώτερα όριά της.

Ετσι, στις 9 το βράδυ, όταν το υπουργείο Εσωτερικών έδωσε τη δική του προεκτίμηση, στηριγμένη σε πραγματικά στοι-

χεία και με ένα επαρκέστατο δείγμα εκλογικών τμημάτων (20% του συνόλου), στο μεν πράσινο στρατόπεδο έξπτασε φρενίτιδα, στο δε γολάζιο κρέμασαν πλερέζες. Αυτό δεν ήταν «διαχειρίσμι διαφορά», δεν ήταν καν βαριά ήττα, ήταν συντριβή.

Λίγες ώρες αργότερα, ο Καραμανλής είχε παραιτηθεί από την ηγεσία της ΝΔ, διευκρινίζοντας ότι δεν προτίθεται να ζητήσει την επανεκλογή του. Εκανε αυτό που είχε αποφασίσει όταν προκήρυξε τις τόσο πρόωρες εκλογές, ευνουχίζοντας το κόμμα του και στέλνοντάς το ξεβράκωτο σ' αγγούρια. Η εικόνα των κορυφαίων στελεχών της ΝΔ να τον συνοδεύουν όπως συνοδεύουν το νεκρό στην τελευταία του κατοικία και να τον ακούν να παραιτείται σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, έβαλε το πιο ταιριαστό τέλος στην τρίτη περίοδο νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης από το 1974. Ο Καραμανλής «ο μικρός» κατέκτησε όλες τις αρνητικές πρωτιές. Δεν έχει νόημα να τις απαριθμήσουμε και πάλι, αφού τις είχαμε αναφέρει τότε που προκήρυξε τις εκλογές. Στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, ειδικά μετά το ντιμπέιτ, κάπου αναθάρρησης. Πίστεψε ότι μπορεί να χάσει αξιοπρεπώς. Τελικά την πάτησε. Οπως τότε που, νεαρός αρχηγός της ΝΔ, καλούσε τα κανάλια για να τους δείξει πως ξέρει να παίζει μπάλα και το πανελλήνιο έβλεπε έναν βουτυρομπεμπέ να ξαπλώνεται φαρδύς-πλαστύς στο χωρτάρι κλωτσώντας αέρα. Αποχωρεί από την πολιτική ταπεινωμένος όσο κανένας άλλος αρχηγός της ΝΔ κι αυτό σήμουρα είναι μεγάλο βάρος για κάποιον που

είχε ως πρότυπο το μπάρμπα του.

Στο άλλο στρατόπεδο άνοιξαν σαμπάνιες. Δεν είναι μόνο η αυτοδυναμία των 10 εδρών. Είναι περισσότερο η διαφορά των 10 μονάδων, που ακούγεται τεράστια στις σημερινές συνθήκες και δίνει μια αισθητή εντελώς διαφορετική από την πραγματικότητα. Γιατί η πραγματικότητα λέει ότι το ΠΑΣΟΚ πήρε όσες ψήφους είχε πάρει το 2004! Την εποχή της μεγάλης του ήττας. Ομως, η αστική πολιτική έχει μετατραπεί σε επιχειρηση άργας εντυπώσεων και εν προκειμένω οι εντυπώσεις αγρέυθηκαν με τη διαφορά των 10 μονάδων και τις 160 έδρες.

Η πραγματικότητα δείχνει, επίσης, πως η κυβερνητική αλλαγή δεν υπήρξε αποτέλεσμα υπερψήφισης του προγράμματος ενός κόμματος, αλλά καταψήφισης των ημερών ενός άλλου. Τα λεγόμενα ποιοτικά στοιχεία των μετρήσεων, αικόμια και των δύο exit polls, έδειξαν πως ένας στους δύο ψηφοφόρους ψήφισε αρνητικά! Αυτό το σημαντικότατο στοιχείο αναφέρθηκε κάποια στιγμή το βράδυ της Κυριακής, όμως στη συνέχεια εξαφανίστηκε από την «προβληματική» των τηλεοπτικών πάνελ, στα οποία οι συμμετέχοντες επιδόθηκαν στο γνωστό παραπολιτικό παιχνίδι, που στο κέντρο του είχε την «επτικοινωνία» (δηλαδή την τεχνική της εξαπάτησης) και όχι την πολιτική.

Φυσικά, ο Γ. Παπανδρέου αισθάνθηκε πανίσχυρος. Η εικόνα που φάνηκε είναι ότι δεν κέρδισε απλώς και θα γίνει πρωθυπουργός, αλλά ότι σάρωσε και μπορεί πλέον να κάνει ό,τι

## Σταθερό το σύστημα

**Ε**ίναι γεγονός ότι ο δικομματισμός γνωρίζει μια πτώση του αθροίσματός του. Από 85,91% το 2004 έπεισε στις 79,94% το 2007 και ακόμη πιο κάτω, στο 77,42% το 2009. Ομως, αυτή η πτώση δεν αποσταθεροποίησε το πολιτικό σύστημα και την ικανότητά του να κυβερνά μέσα από μονοκομματικές κυβερνήσεις.

Το 2004 η ΝΔ εξέλεξε 165 βουλευτές και κυβέρνησε ανενόχλητη. Το 2007 εξέλεξε 152 βουλευτές και η κυβερνητική της πλειοψηφία, αν και οριακή, ουδέποτε κινδύνεψε. Ουδέποτε απειλήθηκε να χάσει την εξουσία λόγω αποσκότωσης βουλευτών της, όπως την είχε χάσει το 1993 (κυβέρνηση Μητσοτάκη). Το 2009, το ΠΑΣΟΚ εκλέγει επίσης μια άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία 160 εδρών.

Στο μεταξύ, η επόμενη Βουλή θα εκλεγεί με το νόμο Παυλόπουλου, που δίνει ένα μπόνους 50 εδρών στο πρώτο κόμμα, αντί για 40 που δίνει ο νόμος που ίσχυσε την περαισμένη Κυριακή. Αυτό σημαίνει πως το μαξιλάρι ασφαλείας, που δίνει αυτοδύναμη κυβέρνηση, γίνεται πιο παχύ, ώστε να αντιμετωπίσει τυχόν περαιτέρω συρρίκνωση του δικομματισμού.

Πέραν αυτού, η σχετική αποδυνάμωση του δικομματισμού συνοδεύτηκε από τη δημιουργία κομμάτων που προτίθενται να λειτουργήσουν ως συμπλήρωμα ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα. Μπορεί να μη χρειαστηκε, όμως η ίδια συμμορικών κυβερνήσεων δουλεύεται σηγάνη και αν χρειαστεί να χρησιμοποιηθεί, θα είναι πιο ώριμη σε σχέση με το 1989, όταν το σύστημα βρέθηκε για λίγες μέρες σε αδιέξοδο και το έλυσε αρχικά με την κυβέρνηση Τζαννετάκη (ΝΔ - ενιαίος Συνασπισμός) και μετά με την κυβέρνηση Ζολώτα (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - Συνασπισμός). Το ΛΑΟΣ προσφέρεται ήδη εδώ και καιρό να λειτουργήσει σαν συμπλήρωμα της ΝΔ, άλλο αν δεν χρειάστηκε, αφού ο Καραμανλής έδωσε τη λύση με εκλογές, προσφέροντας στο ΠΑ-

ΣΟΚ μια άνετη αυτοδυναμία και στο σύστημα την υπηρεσία να έχει πάλι μια κυβέρνηση κοινοβουλευτικά σταθερή. Από την άλλη, οι Οικολόγοι ανεβαίνουν στηγάνη και πιλησάζουν το κατώφλι του 3%, δημιουργώντας μια συμπλήρωμα δύναμη για το ΠΑΣΟΚ (στην οποία μπορούν να προστεθούν και οι «ανανεωτικοί» του ΣΥΝ, αν απαριθμήσει σε συνθήκες πολιτικής προστήσεις).

Πάνω απ' όλα, όμως, η δύναμη του δικομματισμού αποδείχτηκε πως είναι ο εκβιασμός της «ισχυρής κυβέρνησης». Ακόμα και να έμπαιναν στη Βουλή οι Οικολόγοι, το ΠΑΣΟΚ με σχεδόν 44% θα είχε αυτοδυναμία. Το πολιτικό σύστημα θα μπορούσε να λειτουργήσει και με εξακομματική Βουλή και με το νόμο Παυλόπουλου θα μπορεί να λειτουργήσει πιο άνετα. Ομως, προνοούν ήδη και για το μέλλον. Ο Παπανδρέου έχει πει ότι θ' αλλάξει άμεσα το εκλογικό δύναμης που είχαν το 2007. Ομως, σημαντικές απώλειες είχε και η εξακοντοβουλευτική αριστερά ως σύνολο. Έχασε περίπου 3.150 ψηφίους ή το 6,6% της εκλογικής τους δύναμης. Τις μεγαλύτερες απώλειες είχαν φυσικά Περισσός και ΣΥΡΙΖΑ, που έχασαν μαζί 112.000 ψηφίους (67.000 ο Περισσός και 45.000 ο ΣΥΡΙΖΑ).

Ποιος θα είχε χάσει την προστήση της δύναμης;

Το 2007 πολλοί μιλούσαν για «αριστερή στροφή» της κοινωνίας. Και αστού δημοσιολόγοι και δημοσιολόγοι των κομμάτων που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερά (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΚΚΕ μ-λ, Μ-Λ ΚΚΕ, ΕΕΚ), θα διαπιστώσουμε ότι σε σχέση με το

εκφραστούν στην κάλπη.

Τα στοιχεία είναι καταλυτικά. Αν αθροίσουμε τις ψήφους των κομμάτων που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερά (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΚΚΕ μ-λ, Μ-Λ ΚΚΕ, ΕΕΚ), θα διαπιστώσουμε ότι σε σχέση με το

αναζητούν τη δικαίωσή τους στο εκάστοτε εκλογικό αποτέλεσμα.

Και όμως, αυτή τη φορά είχαμε κοινωνική κινητικότητα. Οχι γενικευμένη, αλλά εντοπισμένη στο χώρο της νεολαίας. Πριν από 10 μήνες, η χώρα συγκλονίστηκε από τη νεολαία του Δεκέμβρη, για τη σημασία της οποίας δεν χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα εδώ. Γιατί δεν εκφράστηκε στις κάλπες αυτός ο ξεσηκωμός με ψήφους υπέρ των διάφορων αριστερών σχηματισμών; Ο Περισσός, βέβαια, δεν μπορούσε να προσδοκά τίποτα από τη νεολαία του Δεκέμβρη. Την πολέμησε, τη συκοφάντησε, τάχθηκε φανερά στο πλευρό του κράτους, επομένως μόνο απώλειες μπορούσε να έχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, πήρε το κατιτής του. Τα μηνύματα που έφτασαν σ' εμάς από πολλές πλευρές μιλούσαν για εξεγερμένους νέους, για νέους των οδοφ

KONTA

# ομαλή πολιτική συνέχεια

γιουστάρει. Οπως ο Καραμανλής το 1974. Μόνο που η πορεία του Καραμανλή (όπως, άλλωστε, και του Σημίτη πριν απ' αυτόν) έδειξε πως ο θρίαμβος από τη συντριβή δεν απέχει παρά μόνο μερικά χρόνια. Το αιστικό πολιτικό σύστημα έχει εισέλθει από τα μέσα της δεκαετίας του '90 στην εποχή των «αναλώσιμων πρωθυπουργών», όπως εύστοχα είχε προβλέψει από τότε ο Πάγκαλος. Ακριβώς επειδή έρει ότι κάποια στιγμή θα έχει την τύχη του Καραμανλή, ο Παπανδρέου απολαμβάνει σήμερα το θρίαμβο. Θα προσπαθήσει να κρατηθεί όσο γίνεται περισσότερο στην εξουσία. Ζαβολιές έναντι του συστήματος δεν πρόκειται να κάνει. Θα υπηρετήσει πιστά τα συμφέροντά του, αγνοώντας το πολιτικό κόρτο. Οπως έκαναν όλοι οι πρωθυπουργοί από το 1990 και μετά. Θα φύγει ντροπιασμένος, όπως ο Καραμανλής, όμως στο μεταξύ θα έχει απολαύσει τη λαγνεία της εξουσίας.

Ουδείς, βέβαια, από τους δημοσιολόγους του συστήματος επιχειρεί τέτοιες... μελλοντολογικές προσεγγίσεις. Άλιμον αν διέψευδαν την παραμυθία του κοινοβουλευτισμού. Γι' αυτούς κάθε νέος πρωθυπουργός ισοδυναμεί με μια νέα ελπίδα. Το περισσότερο που θα γράψουν οι πιο ψηφιμένοι είναι

πως ο νέος πρωθυπουργός βρίσκεται αντιμέτωπος μ' ένα στοίχημα, το οποίο μπορεί να κερδίσει! Οτι είναι στο χέρι του να κερδίσει. Το μόνο στοίχημα, όμως, που βάζει κάθε νέος πρωθυπουργός αφορά τη διάρκεια που θα μείνει στην εξουσία. Μετά θα συνταξιοδοτηθεί. Το δέρει, το αποδέχεται, όμως στο λαό λέει παραμύθια. Άλιμον αν έλεγε αλήθειες.

Οι μικρότεροι του πολιτικού παιχνιδιού, όπως ακριβώς το γράφαμε και πριν τις εκλογές, είναι απολύτως συμβιβασμένοι με τη θέση που έχουν στο αιστικό πολιτικό σύστημα. Πασχίζουν περισσότερο να κρατήσουν αυτή τη θέση και η φιλοδοξία τους φτάνει το πολύ σε μια οριακή ενίσχυση.

Δείτε για παράδειγμα τον Περισσό. Εχασε και σε ψήφους και σε ποσοστό, όμως είχε έτοιμη την απάντηση: πετύχαμε, γιατί καταφέραμε να κρατήσουμε την τρίτη θέση, από την οποία ήθελαν να μας εκτοπίσουν! Τέσσερις μήνες πριν, στις ευρωεκλογές, έσκουζαν ότι τους ετοιμάζουν προβοκάτσια. Τώρα ούτε που τολμησαν να το επαναλάβουν. Ουδείς τους έκανε πόλεμο και τα ΜΜΕ τους επεφύλαξαν την καλύτερη μεταχείριση από κάθε άλλη φορά. Δεν τολμούν να πουν, ότι οι ψηφοφόροι τους αντιμετωπίζουν σαν συμπληρωματική

δύναμη της σοσιαλδημοκρατίας. Οταν το ΠΑΣΟΚ δεν έχει προοπτική εξουσίας, τσιμπάνε κάνα ψηφαλάκι. Οταν το ΠΑΣΟΚ οδεύει προς την εξουσία, χάνουν.

Στον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη, όντοςαν σαμπάνιες, συμπειριφέρομενοι σαν τον πελάτη του Χότζα, που αισθάνθηκε άνετα στη χαμοκέλα, όταν ο Χότζας του είπε να βγάλει όλα τα ζωντανά, που προηγουμένως του είχε πει να βάλει μέσα. Πριν από ένα χρόνο κολυμπούσαν σε πελάγη δημοσκοπικής ευτυχίας, πριν τις εκλογές αντιμετώπιζαν το διλήμμα «ζω ή πεθαίνω», απότο το 4,6% τους χαροποίησε όσο χαροποίησε το ΠΑΣΟΚ ο θρίαμβός του.

Ο Καρατζαφέρης, από την άλλη, πανηγυρίζει για το ποσοστό του, όμως έχει ότι τώρα αρχίζουν τα ζόρια. Τώρα που η ΝΔ πέρασε στην αντιπολίτευση και μετά από μια περίοδο αναισιγκρότησης θ' αρχίσει να συστειρώνει και πάλι τις δυνάμεις της παράταξης και να «ξεψειρίζει» το ΛΑΟΣ από πελάτες. Τα ίδια είχαν πάθει παλιότερα ο Στεφανόπουλος με τη ΔΗΑΝΑ και ο Σωμαράς με την ΠΟΛΑ, γιατί ν' αποτελέσει εξαίρεση ο Καρατζαφέρης;

## Νέο ρεκόρ αποχής

**Α**λμα 3,5 περίπου εκατοστιαίων μονάδων έκανε η αποχή, φτάνοντας στο 29,08% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Δεν στεκόμαστε μόνο ούτε κυρίως στον απόλυτο αριθμό (σύγουρα δεν είναι ακριβής, γιατί οι εκλογικοί κατάλογοι δεν εκκαθαρίζονται γρήγορα), αλλά στο άλμα των 3,5 μονάδων, που εμφανίζεται για πρώτη φορά, όπως μπορείτε να δείτε και από τον πίνακα.

Σήγουρα αυτή η αύξηση της αποχής δεν μπορεί να αποδοθεί σε δυσαρεστημένους δεξιούς ψηφοφόρους που δεν πήγαν να ψηφίσουν. Σίγουρα υπάρχουν και τέτοιοι, όμως η πλειοψηφία των δυ-

ΕΤΟΣ	ΕΠΤΕΡΑΜ.	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΑΓΙΟΧΗ	%	ΑΚΥΡ-ΛΕΥ	%
1996	9.140.742	6.978.656	2.162.086	23.65	198.607	2.85
2000	9.372.541	7.026.527	2.346.014	25.03	158.516	2.26
2004	9.899.472	7.573.368	2.326.104	23.50	166.749	2.20
2007	9.918.917	7.355.026	2.563.891	25.85	196.020	2.66
2009	9.930.717	7.042.512	2.888.205	29.08	186.066	2.64

σαρεστημένων πρώην ψηφοφόρων της ΝΔ πήγε στο ΠΑΣΟΚ, ενώ ουκ ολίγοι πήγαν στο ΛΑΟΣ, που πήρε 110.000 παραπόνων ψήφους.

Έχουμε να κάνουμε στην πλειοψηφία των νέων απεσχόντων με αποστροφή προς το πολιτικό σύστημα, με απαξιώση του. Μια απαξιώση που έρχεται ως συνέχεια της αποχής των ευρωεκλογών, που άγγιξε το 50% (47,37% για την ακρίβεια). Τώ-

ρα είχαμε εκλογές που βγάζουν κυβέρνηση, τα διλήμματα εντάθηκαν, ο χαβολές από διάφορους εκπροσώπους του life style σταμάτησε, κόμματα και ΜΜΕ σταμάτησαν να «τοπιώνουν» τον κόσμο με αντι-αποχήκιη προπαγάνδα, αναμενόμενο ήταν να μην διατηρηθεί το ίδιο ψηλό ποσοστό. Ομως, παρέμεινε στην αποχή ένα κομμάτι από το τεράστιο ποσοστό των ευρωεκλογών και έτσι προέκυ-

ψε αυτή η τόσο σημαντική αύξηση.

Θα το πούμε και πάλι, ότι σύγουρα όλο το ποσοστό της αποχής δεν εκφράζει συνειδητή αντικονθουλευτική τάση. Ούτε εκφράζει, όμως, στην πλειοψηφία του πολιτική απάθεια και αδιαφορία. Μέσα σ' αυτό το σχεδόν 30% συνενώνονται διαφορετικές πολιτικές συμπειριφορές, διαφορετικά επίπεδα συνειδητησης. Ποιος όμως μπορεί να διαφωνήσει ότι ένα σημαντικό κομμάτι ριζοσπαστικοποιημένων νέων απαξιώνει το πολιτικό σύστημα; Ζητούμενο παραμένει το επόμενο βήμα, το αντάριμα στο δρόμο.

## Αρχισε ο εκβιασμός

Το βράδυ των εκλογών, στο νικητήριο διάγγελμά του, ο Πανδρέου απέφυγε να επαναλάβει οπιδήποτε απ' όσα έλεγε προεκλογικά. Μίλησε μόνο για «σκληρή δουλειά» και υποσχέθηκε ότι θα είναι «πάντα ειλικρινής με τον ελληνικό λαό», προφρανώς για να του ανακοινώνει τα δυσάρεστα, γιατί τα ευχάριστα ο λαός χάρεται να τ' ακούει και οι πολιτικοί να τα λένε και να τα ξαναλένε.

Δυο μέρες μετά, από το βήμα της συνόδου του ΔΝΤ, ο διοικητής της ΤΕΕ Γ. Προβόπουλος ανακοίνωσε ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα στην Ελλάδα το 2009 θα ανέλθει στο 10% του ΑΕΠ! Φυσικά, ο Προβόπουλος δεν ανακάλυψε αυτό το ποσοστό μετά τις εκλογές. Το γνώριζε από πριν και το είχε ανακοινώσει και στον Καραμανλή και στον Παπανδρέου, με τους οποίους συναντήθηκε. Και οι δύο του ζήτησαν να μην προβεί σε ανακοινώσεις. Ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Ο Καραμανλής γιατί δεν ήθελε να φανεί το χάος που παραδίδει (για έλλειμμα 6% μιλούσαν ο ίδιος και ο Παπαθανασίου). Ο Παπανδρέου, γιατί ήθελε μια καλή δικαιολογία για τη μετεκλογική «λυπτηρεή»: μας έλεγαν ότι το έλλειμμα θα είναι 6%, πιστεύαμε ότι θα είναι γύρω στο 7-8%, πού να φανταστούμε ότι θα εκτινασσόταν στο 10%; Τώρα, όλα τίθενται σε νέα βάση.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα ο Προβόπουλος ενημέρωσε και επίσημα το νέο «τσάρο» της οικονομίας Γ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος απεφάνθη ότι η κατάσταση είναι... πολύ σοβαρή. Ο εκβιασμός μόλις άρχισε. Τις επόμενες μέρες θα τον δούμε να υψώνεται μπροστά μας πιο καθαρά.

Ο Προβόπουλος ζήτησε πρώτον «ένα πολυετές πρόγραμμα δημιουργικής εξυγίανσης» και δεύτερον «τολμηρές και εκτεταμένες θεσμικές μεταρρυθμίσεις στο δημόσιο τομέα και διαφραγμένες μεταρρυθμίσεις στις αγορές προϊόντων και εργασίας». Ζήτησε, δηλαδή, όχι μόνο σκληρή λιτότητα στις κοινωνικές δαπάνες και σε μιθοδύσ-συντάξεις, σε συνδυασμό με μια αικόμη πιο σκληρή φορολογική πολιτική, αλλά και πρώθηση των «μεταρρυθμίσεων» στο ασφαλιστικό και τις εργασιακές σχέσεις.

Ακόμη μεγαλύτερη σημασία έχει η τελευταία φράση της ομιλίας του στη σύνοδο του ΔΝΤ: «Η ευρεία υποστήριξη που έλαβε η πρόσφατα εκλεγμένη ελληνική κυβέρνηση θα διευκολύνει σημαντικά την υλοποίηση των απαιτούμενων μεταρρυθμίσεων». Προσέξτε: όχι μόνο δεν αμφισβητεί ότι το ΠΑΣΟΚ θα κάνει α

◆ Δίνουμε κατευθείαν το λόγο στον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης κ. Θεόδωρο Πάγκαλο:

«Εγώ δεν είμαι φίλος του κυρίου Παπανδρέου ούτε υπάρχει καμία προσπτική να γίνουμε φίλοι στο μέλλον (...) Με το που ανέλαβε (σ.σ. ο Παπανδρέου υπουργός Εξωτερικών του Σημίτη) εμφανίστηκε ένα σύνολο ανθρώπων που δεν μιλούν καν καλά ελληνικά, διότι είναι Ελληνοαμερικανοί πάντες μέσα στο υπουργείο. Οι διπλωμάτες γελάνε... Στους διαδρόμους του υπουργείου, λένε, επίσημη γλώσσα είναι η αγγλική με αμερικανική προφορά. Οχι στη χρήση της αγγλικής αποτελεί κανενός είδους ένδειξη για μειωμένη εθνική συνείδηση, αλλά το να υπηρετείς στο υπουργείο Εξωτερικών μιας χώρας και η μητρική σου γλώσσα να είναι άλλη, οπωσδήποτε σοκάρει». (Βήμα, 3.10.1999).

«Εγώ δεν θεωρώ ότι ο κ. Παπανδρέου έχει τα προσόντα να γίνει πρωθυπουργός της Ελλάδος (...) Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν τον θεωρώ κατάλληλο για να γίνει πρωθυπουργός, ασχέτως αν είναι σήμερα πολύ της μόδας ο κ. Παπανδρέου. Πιστεύω επιπλέον και για λόγους αισθητικούς ότι θα είναι απαραδέκτη εξέλιξη, θα είναι παλινδρόμηση, αν η χώρα πάει πίσω προς τον ανιψιό του ενός και το γιο του άλλου». (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 16.9.2001).

«Τότε κάτσε, για να είσαι καθιστός μαλάκας» (απευθυνόμενος στον Ε. Βενιζέλο, που διαμαρτυρήθηκε ότι δε μπορούσε να περιμένει όρθιος σαν μαλάκας έξω από το γραφείο του Παπανδρέου).

◆ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πόσο πιθανό είναι το ενδεχόμενο να αναλάβετε εσείς και το ΥΠΕΞ για κάποιο χρονικό διάστημα; Σας ρωτώ γιατί κάτι τέτοιο ακούγεται και γράφεται.

Γ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Οχι, δεν σκοπεύω να αναλάβω παράλληλα και το Υπουργείο Εξωτερικών, διότι η χώρα έχει κρίσιμα προβλήματα σε όλους τους τομείς και πρέπει να είμαι σε θέση να εξασφαλίσω απρόσκοπτα το συντονισμό της κυβέρνησης, την ταχεία εφαρμογή του προγράμματός μας, το σφιχτό έλεγχο του κυβερνητικού έργου.

Ο παραπάνω διάλογος είναι από τη συνέντευξη που έδωσε ο Παπανδρέου στον διευθυντή του «Κόσμου του Επενδυτή» Ν. Φελέκη και δημοσιεύτηκε στο φύλλο της 26.9.09 της εφημερίδας. Ακόμη μπορεί να τη βρει κάποιος στην ιστοσελίδα του ΠΑΣΟΚ. Η απάντηση είναι σαφέστατη: δεν θα πάρω και το υπουργείο Εξωτερικών, γιατί δεν μου φτάνει ο χρόνος. Πρέπει να ασχοληθώ με όλα τα υπόλοιπα. Τι μεσολάβησε και άλλαξε γνώμη, χωρίς μάλιστα να δώσει καμία εξήγηση; Το επιχείρημα ότι θέλει να δώσει ο ίδιος τη μάχη στις Βρυξέλλες, που ακούστηκε από κάποιους μικρόνοις τύπου Μ. Καψή, δεν αντέχει όχι στη λογική αλλά στην πραγματικότητα. Ο Παπανδρέου θα είναι παρών στη σύνοδο κορυφής ως πρωθυπουργός, επομένως δεν είχε ανάγκη το οφίτσιο των Εξωτερικών. Από την άλλη, αν ήθελε να δώσει ένα βάρος στο υπουργείο, θα τοποθετούσε αναπληρωτή του ένα στέλεχος πρώτης γραμμής. Αυτός, όμως, επελέξει έναν άνθρωπο του παρασκήνιου, έναν τύπο που τον «ψώνισε» πριν από χρόνια από το διπλωματικό γραφείο του τότε καγκελάριου της Αυστρίας Β. Σιούσελ, όπου εργαζόταν, τον πήρε κοντά του, τον έκανε σύμβουλό του και τον χρησιμοποίησε για «ειδικές αποστολές» (όπως η τελική διαπραγμάτευση για το σχέδιο Ανάν). Ο Δ. Δρούτσας είναι ένας τυπικός «his master's voice». Δίνει λογαριασμό μόνο στ' αφεντικό του. Σε κανέναν άλλο. Ο Παπανδρέου έβαλε υπουργό τον υπαλλήλο του, για να κάνει παρασκηνιακή Εξωτερική πολιτική με τους ιμπεριαλιστές, χωρίς κινδύνους διαρροών ή υπολογισμό του πολιτικού κόστους. Ταυτόχρονα, κόβει το δρόμο σε φιλόδοξα στελέχη, που θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν το πόστο για την πρωταρχία τους ανέλιξη, όπως είχε κάνει ο ίδιος επί Σημίτη, όταν άρπαξε την ευκαιρία μετά την αποπομπή του «μεγάλου τραγουδιστή» Πάγκαλου (λόγω Οτζαλάν).

◆ Αν και κόρη αξιωματικού της Χωροφυλακής, η Δαμανάκη δε θα μπορούσε ποτέ να δεχτεί το υφυπουργείο Μπάτσων και Καταστολής, υπό τον παρασημοφορημένο από το FBI Χρυσοχοΐδη. Δεν είναι ζήτημα αρχών, είναι ζήτημα πολιτικού προφίλ. Οταν από το 1974 «πουλάξ» το προϊόν «ήμουν η εκφωνήτρια του Πολυτεχνείου το 1973», δε μπορείς να γίνεις πολιτικός προϊστάμενος των ΜΑΤάδων. Είναι σαν να αυτοκονείς πολιτικά. Αυτό ασφαλώς το γνώριζε ο Παπανδρέου. Κι αν δεν το γνώριζε ο ίδιος, το γνώριζαν οι συνεργάτες του. Ειδικά ο «αρκούδος», με τη μεγάλη πολιτική πείρα. Επομένως, στη Δαμανάκη έκανε μια πρόταση για να την ξεφορτωθεί. Από την άλλη, ο Χρυσοχοΐδης ήθελε και κάποιο στέλεχος με αριστερό παρελθόν δίπλα του, για να ομορφαίνει τη βιτρίνα. Βρέθηκε εύκολα ο Βούγιας (με εισήγηση Χρυσοχοΐδη, λένε οι πληροφορίες), που είναι τόσο φιλόδοξος και τόσο διψασμένος για εξουσία (το 2004 και το 2007 έμεινε εκτός Βουλής, λόγω της εμπλοκής του στην ν-τροπολογία Πάχτα) που δεν υπήρχε περίπτωση να πει όχι. Καλύτερα ΜΑΤάς, πάρα εκτός κυβέρνησης.

◆ Ο Γιωργάκης που έγινε Γιώργος έκανε το μεγάλο βήμα με την τοποθέτηση της Αντζελος Γκερέκου ως υφυπουργού Πολιτισμού. Τις επόμενες μέρες αυτό το βήμα πρέπει να ολοκληρωθεί, να μην παραμείνει μετέωρο. Πρέπει να τοποθετηθεί ο Τόλης σε σημαντική θέση στον τομέα του Πολιτισμού. Ας πούμε καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Αθηνών-Επιδαύρου ή έστω της Λυρικής Σκηνής. Μόνο έτσι θα γίνει πράξη ο στίχος του άσματος με το οποίο η νέα υφυπουργός ξεκίνησε την καλλιτεχνική της καριέρα στο πλευρό του μεγάλου Τόλη, στη μεγάλη πίστα του ΡΕΞ: «Αυτοκολλητάκι μου δεν σε αλλάζω». Οχι να βιώσει ο Τόλης άλλη μια εγκατάλειψη...

## Σημιτισμός χωρίς Σημίτη

Τα πρόσωπα που στέλεχώνυν μια κυβέρνηση δεν στερούνται σημασίας. Αυτή η σημασία, όμως, είναι δευτερεύουσα. Τα πρόσωπα καλούνται να υπηρετήσουν μια πολιτική. Το μόνο που μπορεί να προσφέρει, κατά συνέπεια, η επιλογή τους είναι ένας ακόμη δείκτης για το χαρακτήρα αυτής της πολιτικής. Από την άποψη αυτή, η σύνθεση των κλάδου των τροφίμων και σύμβουλος της Διαμαντούπολης στην Κομισιόν. Δηλαδή, μια δευτεροκλασίτη τεχνοκράτισσα που μόνο ως «πολιτικός του σωλήνα» μπορεί να χαρακτηριστεί. Αυτό, όμως, είναι το πρόσωπο της, πέραν του ότι ανήκει στο «σύστημα Παπανδρέου». Δεν είναι ευεπίφορη στον υπολογισμό του «πολιτικού κόστους».

Εποπτεύει το ενιαίο υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Ψηλότερα στην ιεραρχία, δεύτερο τη τάξη, τοποθετήθηκε το Οικονομικόν. Δηλαδή, το υπουργείο που είναι υπεύθυνο για τη δημοσιονομική διαχείριση: επιβολή και είσπραξη φόρων και περιορισμό των (κοινωνικών κυρίων) δαπανών. Αρα, το κύριο βάρος η κυβέρνηση Παπανδρέου το ρίχνει στην προσαρμογή στις απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και ξέρουμε τι σημαίνει αυτό. Και ποιος καταλλήλωτερος για την πολιτική του γησεία από τον Χρυσοχοΐδη, τον μοναδικό έλληνα πολιτικό που παρασημοφορήθηκε από το FBI, τον άνθρωπο που ο λαλώτης «φωτογράφισε» ότι του έφερε τη γραμματεία του ΠΑΣΟΚ κατ' απαίτηση των Αμερικανών. Ο Βούγιας είναι το «δημοκρατικό άλλοθι». Μετά την άρνηση της Δαμανάκη να πάρει τη γλάστρα (ή μάλλον τη... ζαρντινιέρα) αναζητήθηκε ο γνωστός αριβίστας, ο άνθρωπος που τρέχει πίσω από κάθε ψήφουλο εξουσίας φωνάζοντας με νόημα «ανήκα και εξακολουθώ να ανήκω στη μεταρρυθμιστική αριστερά», για να αποκτήσει και έναν αέρα life style το όχαρο κτίριο της Κατεχάκη, όπου στεγάζεται το υπουργείο, το αρχηγείο της Αστυνομίας, η ΚΥΠ και άλλες ευαγείς υπηρεσίες.

Συντονιστής ανάμεσα σ' αυτούς και την Κατεχάκη, που έχει ένα λιγότερο νεοφιλεύθερο προφίλ, τοποθετήθηκε ο Πάγκαλος! Γνωστός, εκτός των άλλων, για τις απόψεις που έχει εκφράσει για εργαζόμενους και αγρότες... Υποτίθεται πως έγινε χωριστό υπουργείο Πολιτισμού και του Τουρισμού σε ενιαίο υπουργείο. Πολιτισμός και τουρισμός ένα και το άυτό. Ο πολιτισμός αξίζει μόνο ως εμπόρευμα. Ο, τι πουλιέται θα στηρίζεται. Η παράδοση σε ρόλο συμβούλου δημόσιας διοίκησης. Το παρελθόν τους ενδεικτικό των παπανδρεϊκών προθέσεων. Μαζί με τον υπηρεσιακό υπουργό Σ. Φλογάτη έχουν μεγαλοδικηγορικό γραφείο, που εκπροσωπεύει στην Ελλάδα μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους του εξωτερικού. Ο Παμπούκης ήταν νομικός σύμβουλος της Cosco και ο άνθρωπος που έφερε σε πέρας τις διαπραγματεύσεις της κινεζικής εταιρίας για την αγορά του λιμανιού του Πειραιά! Η Σιούτη υπήρξε νομικός σύμβουλος της βρετανικής Loyallward, της εταιρίας-φάντασμα στην οποία μεταβιβάστηκαν 26.000 στρέμματα, πολλά καταπατημένα, από τη Μονή Τοπλού στο Κάβο Σιδέρο της Σητείας!

Η παπανδρεϊκή σφρογιδα μπήκε και στη στελέχωση των υπουργείων. Στελέχη που ανέδειξε ο ίδιος, στελέχη χωρίς καμία πολιτική παρουσία, στελέχη του προσωπικού του περιβάλλοντος τοποθετήθηκαν σε όλα τα κρίσιμα πόστα. Αν βγεις και κάνεις ένα γκάλοπ, είναι σίγουρο ότι ο περισσότερος κόσμος δεν γνωρίζει τους περισσότερους υπουργούς. Πολλοί δεν βγήκαν ποτέ από τα γραφεία τους, δεν τρίφτηκαν με τον κόσμο, πάντοτε ήταν πιστοί υπηρέτες του αρχηγού. Η τύχη τους ήταν ταυτισμένη μαζί του. Σημειώστε ονόματα: Ραγκούσης, Παπακωνσταν

**Σ**κληρή τεχνοκρατική αντίληψη (Αννα Διαμαντοπούλου, Εύη Χριστοφίλοπούλου) και εμμονή σε ιδέες και πολιτικές που κουβαλά στη βαλίτσα του ο Γιώργος Παπανδρέου από τον καιρό που υπήρξε υπουργός Παιδείας (Πιάνης Πανάρετος), σηματοδοτούν τα νέα πρόσωπα που τοποθετήθηκαν επικεφαλής του υπουργείου Παιδείας. Βέβαια, η ουσία είναι η ίδια η πολιτική που θα κληθεί να εφαρμόσει η νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, υλοποιώντας το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, που υπηρετεί με συνέπεια τα συμφέροντα του κεφαλαίου στην εποχή μας, όμως και τα πρόσωπα έχουν τη σημασία τους και υπογραμμίζουν με ένταση τούτη την πολιτική και τις προτεραιότητές της. Οπως και τη σημασία της έχει η νέα ονομασία του ΥΠΕΠΘ σε υπουργείο Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, γιατί υπογραμμίζει την έμφαση που δίνει το σύστημα εκπαίδευσης στην κατάρτιση και όχι στη μόρφωση, υποτοισόμενο στις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, που απαιτούν φθηνούς και ευδιλικούς εργαζόμενους, αιώνια ανασφαλείς και εργασιακά περιπλανώμενους.

Γνώση που να «εξασφαλίζει την ανταπόκριση της χώρας στον διεθνή ανταγωνισμό» υποσχέθηκε χαρακτηριστικά, σε συνέντευξή της που δημοσιεύτηκε την ημέρα των εκλογών, η νέα υπουργός Παιδείας, Αννα Διαμαντοπούλου, συνεχίζοντας αυτό που είχε διακηρύξει λίγο νωρίτερα ο Γ. Παπανδρέου, ότι το σχέδιο για την Παιδεία είναι μέρος του σχεδιασμού «ανάπτυξης» της χώρας και «εξόδου από την κρίση». Και ξέρουμε καλά πως εννοούν οι αστοί την ανάπτυξη, τον

## ■ Παιδεία

# Η «αλλαγή σελίδας» φέρνει μια νέα σκληρή εποχή

ανταγωνισμό και την έξοδο από την κρίση: ως μια ευκαιρία του κεφαλαίου να αλώσει πλήρως τα εργασιακά κεκτημένα των εργαζόμενων, να τους στύψει σαν λεμονόκουπες, προσπαθώντας να γλιτώσει το ίδιο με τις λιγότερες συνέπειες, αφού προηγουμένως έχει φροντίσει να τους εκπαιδεύσει μόνο με τα τελείως απαραίτητα «προσόντα» που απαιτεί η αγορά. «Μια ουσιαστική μεταρρύθμιση από το νηπιαγωγείο μέχρι τα μεταπτυχιακά, όπως αναλυτικά παρουσιάζεται στο πρόγραμμά μας... το οποίο και θα πρωθήσουμε... αναλαμβάνοντας το κόστος λήψης αποφάσεων» μας διεμήνυσε η Αννα Διαμαντοπούλου, προετοιμάζοντάς μας για τις οικληρές μέρες που έρχονται. Ας ετοιμαστεί, λοιπόν, η εκπαιδευτική κοινότητα να αντιμετωπίσει μια νέα αντιλαϊκή, σκληρή πολιτική, που συνίσταται σε:

◆ Εθνικό Πρόγραμμα Σπουδών, που θα ικανοποιεί τους «εθνικούς στόχους», δηλαδή τη στοιχειώδη γνώση των ελληνικών, των θετικών επιστημών, μιας ξένης γλώσσας και της χρήσης του Η/Υ. Παρέμβαση των «τοπικών κοινωνιών» (επιχειρήσεις, σύλλογοι εμποροβιοτεχνών, δημαρχοί και τα ρέστα), στον τομέα του όμεσου ενδιαφέροντός τους, με ειδικά μαθήματα και δραστηριότη-

τες, ώστε να προετοιμάζεται κατάλληλα το αυριανό εργατικό δυναμικό τους, με αντάλλαγμα τη συμμετοχή τους στο κόστος λειτουργίας των σχολείων.

◆ Διατήρηση των δυο τύπων σχολείων, με νέο φτιασμό της λεγόμενης τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, ώστε να παραδεύονται τα όνειρα των παιδιών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

◆ Εθνικό Απολυτήριο. Μια εκδοχή της «μεταρρύθμισης Αρσένη». Με πανελλαδικές εξετάσεις και στις τρεις τάξεις του Λυκείου σε 8-9 μαθήματα για την απόκτηση του. Από κει κι έπειτα ο κάτοχός του εισόγεται καταρχήν σε Πανεπιστήμιο ή Σχολή και όχι σε Τμήμα (η μετέπειτα εισαγωγή σε Τμήμα, προφανώς, θα απαιτεί και νέα φίλτρα), με κριτήρια που θα βάζουν τα ίδια τα Πανεπιστήμια (συντελεστές, πλαφόν, κ.λπ.).

◆ Σχολεία που θα υπάγονται σε Δήμους και Νομαρχίες, αφού η αποκέντρωση αποτελεί βασική συνιστώσα του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ. Το φρότωμα του κόστους λειτουργίας των σχολείων στις πλάτες των δημοτών, των εργαζόμενων, είναι η φυσική συνέπεια της αποκέντρωσης, όπως και η κατάταξη και κατηγοριοποίηση των σχολείων.

◆ Αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα. Η

«δίκαιη και σωστή αμοιβή» των εκπαιδευτικών έχει ως προϋπόθεση την αποδοχή της αξιολόγησής τους (σύνδεση μισθού-απόδοσης).

◆ Γενίκευση του Ολοήμερου παιδοφυλακτήριου, αφού αποτελεί τη φθηνή λύση για την απόλυτη προσαρμογή του σχολείου στις εργασιακές σχέσεις-μπάχαλο των γονιών. Οι πραγματικές ανάγκες των μικρών παιδιών πάνε περίπατο, μόνη έγνοια οι ανάγκες των γονιών, δηλαδή του κεφαλαίου. Πρόκειται για κάλεσμα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων να εκμεταλλευτούν μαζικά και δραστήρια την πανεπιστημιακή έρευνα προς όφελό τους, αφού θα τη χρηματοδοτούν, ώστε να αποκομίσουν οφέλη και να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους.

Εντάσσοντας την πολιτική στην Παιδεία στη γενικότερη στρατηγική που θέλει να ακολουθήσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αυτή την περίοδο, είναι πιθανόν να μην δούμε να μπαίνουν άμεσα μπροστά όλες οι πλευρές του προγράμματος, ώστε να μην ανοιχτούν ανεπιθύμητα μέτωπα. Ομως, κανένας εφησυχασμός δεν πρέπει να κατακυριεύσει το εκπαιδευτικό κίνημα, την εργαζόμενη κοινωνία, αφού οι στόχοι, η κατεύθυνση είναι γνωστά. Απαιτείται επαγρύπνηση, αγώνας και προβολή των ανεξάρτητων ταξικών συμφερόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας, της εργατικής τάξης, της εργαζόμενης κοινωνίας.

φιους φοιτητές, που θα καταθέτουν με την εγγραφή τους στο Πανεπιστήμιο. Συνέπεια αυτού του τύπου χρηματοδότησης θα είναι ο εξαναγκασμός των φοιτητών να καταβάλλουν τα πρόσθετα έξοδα από την τσέπη τους και των Πανεπιστημίων να καταφέύγουν σε «χορηγούς» και σε πηγές από «τρίτους».

◆ Απεύθυνση στην «υγιή και παραγωγική επιχειρηματικότητα να επενδύσει στην καινοτομία και την έρευνα» και γενικότερα σε όλες τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες που έχουν ψωμί για το κεφαλαίο. Το «Δημόσιο θα δώσει τον τόνο στην έρευνα», άλλα το ΠΑΣΟΚ θα «επιδιώξει, θα απαιτήσει την ισχυρή συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα». Πρόκειται για κάλεσμα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων να εκμεταλλευτούν μαζικά και δραστήρια την πανεπιστημιακή έρευνα προς όφελό τους, αφού θα τη χρηματοδοτούν, ώστε να αποκομίσουν οφέλη και να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους.

Εντάσσοντας την πολιτική στην Παιδεία στη γενικότερη στρατηγική που θέλει να ακολουθήσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αυτή την περίοδο, είναι πιθανόν να μην δούμε να μπαίνουν άμεσα μπροστά όλες οι πλευρές του προγράμματος, ώστε να μην ανοιχτούν ανεπιθύμητα μέτωπα. Ομως, κανένας εφησυχασμός δεν πρέπει να κατακυριεύσει το εκπαιδευτικό κίνημα, την εργαζόμενη κοινωνία, αφού οι στόχοι, η κατεύθυνση είναι γνωστά. Απαιτείται επαγρύπνηση, αγώνας και προβολή των ανεξάρτητων ταξικών συμφερόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας, της εργατικής τάξης, της εργαζόμενης κοινωνίας.

Γιούλα Γκεσούλη

## Το τελευταίο δώρο του Σπηλιωτόπουλου στα κολέγια

**Π**οια ήταν η τελευταία πράξη του «γλυκούλη» και «συγκαταβατικού» Σπηλιωτόπουλου, που επταρόταν ότι έφερε την ειρήνη στην εκπαιδευτική κοινότητα με τη συναινετική στάση που υιοθέτησε; Να υπογράψει «νύχτα», τέσσερις ημέρες πριν τις εκλογές, τις άδειες λειτουργίας για τα 40 κολέγια, που ανέμεναν το πράσινο φως όλο το καλοκαίρι. Ο Σπηλιωτόπουλος έδρασε κυριολεκτικά πραξικόπεμπτικά, κάνοντας το τελευταίο δώρο του στους κολεγιάρχες, για να δεσμεύσει χειροπόδαρα και το ΠΑΣΟΚ, που θα ακολουθούσε στην εξουσία, ως προς τις επιλογές. Οχι ότι τα κολέγια κινδυνεύουν να κλείσουν από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Η Αννα Διαμαντοπούλου έχει φροντίσει επανειλημμένα να μας υπενθυμίσει ότι στόχος του ΠΑΣΟΚ δεν είναι το λουκέτο αυτών των μοργανιών, αλλά η «ρύθμιση του καθεστώτος λειτουργίας τους». Εχει υπογραμμίσει δε με σημασία πως «δεν εθελούμε απέναντι στην πραξικόπεμπτη την πραξικόπεμπτη την εργασιακή κοινότητα».

Γ' αυτό και πέταξαν πέρα κάθε πρόσχημα και ενώ το ΥΠΕΠΘ στις 30 Σεπτεμβρίου, με δελτίο Τύπου ανακοίνωνε ότι «δεν κατέστη δυνατόν να γίνει πλήρης έλεγχος των φακέλων από την αρμόδια επιτροπή» και ότι παρατείνεται ως τις 31 Αυγούστου 2010 η προθεσμία για τον έλεγχο των φακέλων των κολεγίων που είχαν πάρει άδεια ιδρυσης και ζητούσαν άδεια λειτουργίας. Ξαφνικά την 1η Οκτωβρίου ο Σπηλιωτόπουλος υπογράψει τις άδειες λειτουργίας και δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες. Για την πραξικόπεμπτη ενέργεια του πρώην υπουργού φοιτητές, η οποία καθιερώθηκε στην κοινότητα στην Επιτροπή Εργασιακής Συμμετοχής της Εθνικής Καρδιάς, η οποία ήταν στην πραγματικότητα η πρώτη πραξικόπεμπτη στην Ελλάδα, θα είναι η πρώτη πραξικόπεμπτη στην Ελλάδα.

Ιδιαίτερα στην εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 2138 και 2139). Είναι χαρακτηριστικό ότι η αρμόδια Επιτροπή για τον Ελεγχο και την Αξιολόγηση των κολεγίων συνεδρίασε μυστικότατα, με απόντα τα μέλη που εκπροσωπούν τα Πα

**ANTIKYΝΩΝΙΚΑ**

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;  
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Habemus raram!

Καλοί μου σύντροφοι –και κακοί μου οφθαλμολάγοι– η στήλη βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να επιβεβαιώσει τα απεγνωσμένα και ήδη εγνωμένα: μετά τον μαύρο καπνό που αναπεμπόταν εδώ και καιρό στο μαξίμου από το mega-ρο Μαζίμου, τελικά φτάσαμε στην εδνοσωτήριο 4η Οκτωβρίου και αναπέμφθηκε λευκός καπνός! Η ημέρα της Οκτωβριανής πανσελήνου [η επόμενη είναι στις 2 Νοεμβρίου, του Ακινδύνου, συνεπώς η στήλη δεν εορτάζει και δεν δέχεται επισκέψεις] που ήταν ταυτόχρονα και η μέρα των ζώων, αλλά και η μέρα των τριακοστών πέμπτων γενεθλίων της Νέας Δημοκρατίας, πέρασε στην ιστορία [κυριολεκτικά και μεταφορικά]. Εποι, το κατ' άλλους συμπαθές και κατ' άλλους αντιποδές κόμμα των «γαλάζιων» με έμβλημα τον πυρσό [ημέρα], έτυχε της εξοργιστικής προνομιακής μεταχείρισης να συνταξιοδοτείται την ημέρα συμπλήρωσης τριακοπανεπατεάσι! Κάτι που ασφαλώς δια χειριστεί επιδέξια [επι-δεξιά] ο νέος υπουργός απασχόλησης monsieur Λονερδός, ώστε να μην δημιουργηθεί κανένα κακό προηγούμενο και τρέχουμε μετά...

Με δλίψη διαπιστώσαμε την απουσία πολλών και ηχηρών μπλε μαρέν ονομάτων από το νέο κυνοθύλιο, με ακόμα μεγαλύτερη δλίψη υποδεχτήκαμε την σχεδόν ταυτόχρονη αποχώρηση κουφού και χοντρού, αλλά και του κιδαρίστα γαμπρού του χουντοδημάρχου. Και τώρα τι δια γίνουμε; Οι άνθρωποι αυτοί ήταν μια κάποια λύση...

«Δεν ξενυχήσατε πολύ» είπε ο Monsieur le Président υποδεχόμενος το τρίτο μέλος της γνωστής οικογενείας πρωθυπουργών, που έδιωξε το δεύτερο μέλος της άλλης γνωστής οικογενείας πρωθυπουργών [κάτι σαν Φουρτουνάκηδες και Βροντάκηδες, Μακρυκασταίοι και Κοντογιώργηδες, Μοντέγοι και Καπουλέτοι κ.α.]. «Όχι... ήταν σύντομο», απάντησε ξεδιάντροπα εκείνος...

Κάνοντας ένα μικρό διάλειμμα στην αποτύπωση της επικαιρότητας κι ένα διάλυμα για να πιούμε [3/10 vodka, 6/10 κρύο ντρομάτζουμο, 1/10 λεμόνι στυμμένο, αλάτι, πιπέρι, Tabasco, Worcester και πάγο, δηλαδή bloody Mary], ας ανοίξουμε μια παρένθεση για να εκπληρώσουμε και το επιμορφωτικό-επιστημονικό έργο της στήλης, με αφορμή αυτό το «όχι, ήταν σύντομο» που αποπλανεί τους συνειρμούς μας: «Η πρώτη εκσερμάτιση είναι το πιο συχνό σεξουαλικό πρόβλημα στύσης στους άνδρες επηρεάζοντας ένα ποσοστό της τάξης του 25-40%. Έχουν υπάρξει διάφοροι ορισμοί της πάθησης. Τώρα, οι περισσότεροι δερπαπετές δεωρούν ότι κάποιος πάσχει από πρώτη εκσερμάτιση όταν η κατάσταση αυτή επηρεάζει τη σεξουαλική ή/και ψυχολογική κατάσταση ενός από τους δύο συντρόφους. Η πλειοψηφία των ανδρών παρουσιάζει ένα τουλάχιστον επεισόδιο πρώτης εκσερμάτισης στη ζωή τους».

Επανερχόμαστε στη σκληρή πραγματικότητα της ενημέρωσης, λέγοντας ότι εκτός από raram, habemus πλέον και καρδινάλιους, νούντσιους και λοιπούς ευσεβείς εις το νεοσχηματισμένον κονκλάβιο. Δεν δέλουμε να σας βασανίσουμε περισσότερο, λέγοντας για την ολική επαναφορά [ποια τανία ρε:] των ανατριχιαστικών ονομάτων του παρελθόντος. Ούτε πρόκειται να τα απαριθμήσουμε, διότι τα βασανιστήρια έχουν καταργηθεί προ καιρού διά νόμου [εξαιρούνται ορισμένες ζώνες με άλλο συντελεστή σο-δόμησης, όπως Ομόνοια, άγιος Παντελεήμονας, Αλεξάνδρας κ.α.]. Θα σταδιούμε όμως σε διάφορα γαργαλιαστικά υπουργεία [ιππουργεία], όπως εκείνο το υπουργείο προπό [προστασίας πολίτη], το υπουργείο ηλεκτρονικής διακυβέρνησης [ζαλίζομαι στο χάος του κυβερνοχώρου ρε ούπη μου, σταματήστε], το υπουργείο διά θίου μάθησης [το κάτεργο γίνεται ισόβιο δηλαδή]. Κι ακόμα, το υπουργείο υποδομών και δικτύων [λίγο μαφιόζικο ακούγεται, αλλά έτσι δίνεται ορδότερα η εικόνα του], το υπουργείο πράσινης ανάπτυξης, το υπουργείο διαφάνειας [φαντάζεστε να έχει φιμέ τζάμια:] ισότητας και απομικών δικαιωμάτων [το τμήμα αυτό μάλλον δια είναι απαλλαγμένο φόρτου] και φυσικά, μην παραλείψουμε από την αναφορά μας τους υφυπουργούς με έδρα την Μακεδονία [ποια Σκόπια ρε:]. Κι ας φωνάξει ο θαλαχοδημαρχός ότι πήραν το διακοσμητικό διοικητήριο, που είχε δώσει ο αείμνηστος στην πόλη για να πάψει να είναι κομπλεξή [αλλά εις μάτην].

Οπως όλα δείχνουν, δια εξακολουθήσουμε να διάγουμε ένα ξεκαρδιστικό πρώτο διάστημα μετά την απόφαση των αρχαίων τεφροδόχων [καλπών για τους νεότερους]. Υπάρχει άφοδον υλικό και δεν συντρέχει κανένας λόγος ανησυχίας για τη συνέχεια της διασκέδασής μας. Και στη συνέχεια, όταν δια σφίζουν τα γάλατα, δια δούμε... Μην ξεχνάτε ότι είμαστε προ του χειμώνα, το φάντασμα του Δεκέμβρη πλανιέται ακόμα και το υπουργείο προπό [είπαμε: προστασίας πολίτη]. Α, δεν γίνεται, την επόμενη φορά δια κάνω ερωτήσεις] μαζεύει κατασαρόλες και ξυπνητήρια –προφανώς δια μαγειρέψει κάτι της... ώρας– για να προλάβει την κατάσταση. Περιπτώ, βέβαια, να πούμε ότι επανέκαμψε ο κ. Γκόλντον, οποίος μάλλον δεν είναι συλλέκτης κατασαρολοξυπνητηριών, αλλά τενεκεδακίων, αν δεν μας απατά η μνήμη μας σε αντίθεση με τις γυναίκες κάποιων πολύσχολων μικροσαστούληδων...

Σπολάτη, δε γαλέγω...

Κοκκινοσκουφίτσα  
kokinoskoufita@eksegersi.gr

**■ Ονδούρα**

# Το παζάρι για την εξουσία εντείνεται

**T**ην Τετάρτη, πολυμελής αντιπροσωπεία μελών κυβερνήσεων της αμερικανικής ηγετίου συγκεντρώθηκαν στην Τεγκουσιγάλπα, πρωτεύουσα της Ονδούρας, για να διαπραγματευτούν με το πραξικοπηματία Μισελέτι την επιστροφή του ανατραπέντα προέδρου Σελάγια στην εξουσία. Μέλος της αντιπροσωπείας, υπουργός του Καναδά, ξεκαθάρισε στο περιθώριο της συγκρότησης της νέας διαπραγματευτικής ομάδας, ότι βάση των συνομιλιών θα είναι η δημιουργία κυβερνητησης εθνικής ενότητας –στην οποία θα συμμετέχει ο Σελάγια– με θητεία περιορισμένη μέχρι τις εκλογές που έχει προκηρύξει το καθεστώς για τα τέλη Νοέμβρη, πρόταση που είχε διατυπώσει ο νομπελίστας προέδρος της Κόστα Ρίκα, Οσκαρ Αρίας στις επαίσχυντες διαπραγματεύσεις που σύρθηκε ο Σελάγια, όσο βρισκόταν εκτός Ονδούρας.

Η πρόταση αυτή σημαίνει ουσιαστικά πλήρη αποδυνάμωση του Σελάγια, υποβιβασμό του σε θέση διακοσμητική στο πολιτικό καθεστώς της χούντας Μισελέτι και διατήρηση δύο των αντεργατικών, αντιλαϊκών μέτρων που προέκυψαν μετά το πραξικόπετρο. Το παρόν σημείωμα γράφεται Τετάρτη απόγευμα, οπότε δεν γνωρίζουμε την έκβαση των διαπραγματεύσεων. Η μεθόδευσή τους, όμως, με προεκλογική περιόδο χωρίς προεκλογικές συγκεντρώσεις, χωρίς την ελευθερία του συνέρχεσθαι, χωρίς habeas corpus, χωρίς την ελευθερία του λόγου, σημαίνουν εκλογές βίαιες, σημαίνουν νομιμοποίηση της στρατιωτικής χούντας.

Οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι των καπιτολιστών της χώρας το λένε ξεκάθαρα: Ο Σελάγια δεν μπορεί να επιστρέψει στη χώρα νικητής. Αυτό θα σήμαινε... «καταστροφή για τη χώρα», επιστροφή στην πολιτική σύμπλευσης με τη Βενεζούελα του Τσάβες και αναθάρρηση του λαού που στη συντριπτική του πλειοψηφία ζει κάτω από το όριο φτώχειας. Ο Σελάγια πρέπει να επιστρέψει με την ουρά στα σκέλια

μορφώσουν νέες συμμαχίες με τις ηγετικές δυνάμεις μια ομορης χώρας και να εμφανιστούν ως «εγγυητές» –τουτέστιν νταβατζήδες– της «ομαλότητας» και της «τάξης» στην ευρύτερη περιοχή.

Εδώ και δυο βδομάδες, από τη στιγμή που ο Σελάγια εντοπίστηκε στην πρεσβεία της Βραζιλίας, το καθεστώς Μισελέτι ανέστειλε όλες τις θεμελιώδεις συνταγματικές ελευθερίες. Υποτίθεται ότι το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας, σε αγαστή συνεργασία με το στρατό και το κογκρέσο, ανέτρεψαν τον εκλεγμένο πρόεδρο της χώρας για να... σώσουν την Ονδούρα από συνταγματικό πραξικόπετρο Σελάγια. Σύμφωνα με τους πραξικοπηματίες, ο Σελάγια ήθελε να αλλάξει το σύνταγμα με δημοψήφισμα, για να μπορεί να διευρύνει χρονικά την κυβερνητική του θητεία. Εκλογές, όμως, με προεκλογική περιόδο χωρίς προεκλογικές συγκεντρώσεις, χωρίς την ελευθερία του συνέρχεσθαι, χωρίς habeas corpus, χωρίς την ελευθερία του λόγου, σημαίνουν εκλογές βίαιες, σημαίνουν νομιμοποίηση της στρατιωτικής χούντας.

Σε συνέπεια της προσπάθειας της ΟΗΕ που θεωρείται στην Αριζόνα στην οποία θα πραγματεύεται στην πόλη της Λαζαρίδας της Ελλάς η πρώτη συνάντηση της Ονδούρας με την ΟΗΕ, οι ανθρωποί της Ονδούρας απέτρεψαν την προσπάθεια της ΟΗΕ να αναπτύξει στην Αριζόνα την πρώτη συνάντηση της Ονδούρας με την ΟΗΕ.

Σε συνέπεια της προσπάθειας της ΟΗΕ που θεωρείται στην Αριζόνα την πρώτη συνάντηση της Ονδούρας με την ΟΗΕ, οι ανθρωποί της Ονδούρας απέτρεψαν την προσπάθεια της ΟΗΕ να αναπτύξει στην Αριζόνα την πρώτη συνάντηση της Ονδούρας με την ΟΗΕ.

και ει δυνατόν μετά τις εκλογές. Το πατηνήδι λοιπόν των διαπραγματεύσεων είναι στηριζόμενο για το λαό της Ονδούρας.</p

■ Οποία πρωτοτυπία: yesmen αναζητά η νέα υπουργός

# Φούμαρα για τους αγρότες

**Ε**χετε ξαναδεί υπουργό να λογοκρίνει την πρώτη δήλωση του έκανε αναλαμβάνοντας τα καθήκοντά του; Το διέπτραξε η νεόκοπη υπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζελή, η οποία κέρδισε από την πρώτη κιόλας μέρα την πρώτη υποψηφιότητα για τις χιουμοριστικές ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.

Δεν αναφέρόμαστε στο φαρσικό θέαμα με την κ. Μπατζελή να δηλώνει ότι στο υπουργείο δεν βρήκε τηλέφωνα και φαξ και όλοι να νομίζουν πως φεύγοντας οι προηγούμενοι πήραν μαζί τους και τις συσκευές, γεγονός που αναγκάστηκε να διαψεύσει η ίδια, εμφανιζόμενη το βράδυ στο δελτίο του Ευαγγελάτου (αυτό ήταν το σοβαρότατο θέμα με το οποίο ασχολήθηκε η νέα υπουργός την πρώτη μέρα της στο γραφείο). Αυτό, όπως και τα ελληνικά επιπέδου... Φάνης (εκείνο το «στενή συνεργασία επτά ίσων όρων», κόντεψε να μας βγάλει το μάτι) ανήκουν στην αρμοδιότητα των χρονικογράφων και ευθυμογράφων. Αναφέρόμαστε στις ευθείες απειλές που εκτόξευσε κατά των υπαλλήλων του υπουργείου, αναζητώντας από την αρχή γεντε, οι οποίοι θα εκτελούν τυφλά εντολές. Είπε απευθυνόμενη στους υπαλλη-

### λοις του υπουργείου:

«Αυτό το οποίο θέλουμε από εσάς είναι εργατικότητα. Ο ποιος δεν θα δουλέψει με τους δρόσους τους οποίους θα θέσει η πολιτική γησεία, διαφάνειας, εξυπηρέτηση του αγρότη και του πολίτη, θα βρεθεί **έξω** από την πόρτα του υπουργείου. Εί-  
ναι πάροι πολύ απορέτος».

λίγο αργότερα, στη συζήτηση με τους δημοσιογράφους, υπενθυμίσαμε στην κ. Μπατζέλη, απ' αφορμή αυτή την απειλή, ότι το πρόβλημα δεν είναι η Ελλειψη εργατικότητας, αλλά το ότι οι πολιτικές ηγεσίες ζητούν από τους υπαλλήλους να εκτελούν τυφλά τις εντολές τους, ακόμα και όταν αυτές είναι παράνομες. Αυτό είναι ο κανόνας και με αυτό το κριτήριο αξιολογούν τους υπαλλήλους οι πολιτικές ηγεσίες. Yesmen θέλουν και όχι ανθρώπους με επιστημονική επάρκεια και διάθεση προσφοράς.

Εμφανώς ενοχλημένη η υπουργός, αφού πρώτα μας ρώτησε αν είμαστε δημοσιογράφοι, διότι οι δημοσιογράφοι δεν κάνουν τοποθετήσεις (!!!), άρχισε να τα μπουρδουκλώνει και να τα μαζεύει και να κάνει πτως δεν καταλαβαίνει. Λίγο αργότερα, είτε γιατί το συνειδητο-

ποίησε μόνη της είτε γιατί της το σφύριξαν συνεργάτες της, έσπευσε να εκδώσει το πρώτο Δελτίο Τύπου της θητείας της, στο οποίο... λογόκρινε τον εαυτό της. Η επίμαχη απειλητική παραργάφωρος αφαιρέθηκε εντελώς. Βέβαια, αποσπάσματα μεταδόθηκαν από ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς.

Η κ. Μπατζελή αναλώθηκε σε απειλές κατά των υπαλλήλων, χωρίς να πει λέξη για τα σοβαρά προβλήματα που ταλανίζουν τον αγροτικό κόσμο. Επειδή, όμως, είναι ιδιαίτερα φιλόδοξη και αναζητά τη δημοσιότητα, μιλήσε για αυξήσεις στις συντάξεις του ΟΓΑ και στην επιστροφή ΦΠΑ προς τους αγρότες, χωρίς βέβαια να μπει σε λεπτομέρειες. Ούτε θα μπορέσει ποτέ να μπει σε λεπτομέρειες, αφού και τα δύο αυτά θέματα δεν είναι της αρμοδιότητάς της. Είναι αρμοδιότητας του υπουργείου Οικονομικών. Οι αποφάσεις θα παρθούν στην πλατεία Συντάγματος και όχι στην ταπεινή πλατεία Βάθης. Ακόμη και η δημαρχιγιά έχει κάποια... χωροταξικά όρια.

μεσα στις τιμές παραγωγού και στις τιμές κατανάλωσή, καταφερόταν κατά των καρτελ, κατηγγειλε τον Σ. Χατζηγάκη ότι θα βρει μπροστά του την ΕΕ για το περιβόλητο «πακέτο» των 425 εκατ. ευρώ που έδωσε στους αγρότες, έλεγε ότι αδικήθηκαν οι κτηνοτρόφοι κ.λπ. κ.λπ. Ολα αυτά τα έχασε με τη μία, μολις διάβηκε την πόρτα του υπουργείου. Ομως, οι αγρότες δεν τα έχασαν. Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι η κ. Μπατζελή θα πάθει αυτό το οποίο έλεγε για τον προκάτοχό της: θα τα βρει μπροστά της! Και κανένα επικοινωνιακό ή άλλο «κονέ» δεν πρόκειται να τη σώσει.

**ΥΓ:** Η κ. Μπατζελή ανακοίνωσε πως για την αρμοδιότητα των δασών δεν έχει παρθεί κυβερνητική απόφαση. Την ίδια ώρα, μερικά χιλιόμετρα πιο πέρα, η κ. Μπιρμπίλη ανακοίνωνε ότι τα δάση περνούν στη δική της αρμοδιότητα και καλούσεσσε σε σύσκεψη τον Γενικό Διευθυντή Δασών Σ. Σαγρή! Στην ΠΕΔΔΥ, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ δηλώνουν ότι συμφωνούν με τη μεταφορά της αρμοδιότητας στο νέο ΥΠΕΧΩΔΕ και δεν ενοχλούνται καθόλου από το γεγονός ότι σ' αυτό το υπουργείο παραμένει και η Χωροταξία!!!

■ 91η συνεδρίαση  
Πέμπτη 8.10.09

Ο συγγραφέας Θ. Σκρουμπέλος, που είχε καταθέσει ως μάρτυρας υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου, κατέθεσε και πάλι ότι γνωρίζονταν από μικρά παιδιά. Την Αθανασάκη δεν την γνώριζε κολά, την είχε δει μιαδυο φορές σε τυχαίες συναντήσεις με τον Αγαπίου. Πιστεύει, όμως, πως όποιος εργάζεται και βγάζει το φωμί του είναι τίμιος άνθρωπος και δεν συμμετέχει σε τέτοιες οργανώσεις. Πιστεύει ότι την Αθανασάκη την ενέπλεξαν λόγω Αγαπίου.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε να κάνει ερωτήσεις στο μάρτυρα. Η πρώτη ερώτηση ήταν αν θεωρεί τον ΕΛΑ εγκληματική οργάνωση. Ο Σκρουπιτέλος δεν ήθελε να απαντήσει, η πρόεδρος του είπε ότι πρέπει ν' απαντήσει κι αυτός απάντησε ότι είναι ενάντια στη βία απ' όπου κι αν προέρχεται! Ο Τσιγαρίδας επανήλθε, θυμίζοντας στον μάρτυρα ότι έχει συνυπογράψει δύο επιστολές υπεράσπισης του Κ. Αγοπίου -και καλά έκανε ως προς την υπεράσπιση- στις οποίες αναφέρεται ότι ο Αγοπίου, ως αντιστασιακός, δεν θα μπορούσε να συμμετέχει σε εγκληματική οργάνωση! Εμφανώς ταραχμένος ο μάρτυρας, έπαθε ξαφνική αμηνσία. Αρχισε να λέει ότι δεν θυμάται, ζητούσε από τον Τσιγαρίδα να του φέρει τις επιστολές για να θυμηθεί κι όταν ο Τσιγαρίδας τον διαβεβαίωσε ότι έτσι είναι, κατέληξε μ' ένα «δεν θυμάμαι». Στο τέλος, ο Χρ. Τσιγαρίδας τον ρώτησε: Αν υποθέσουμε ότι αυτά συνυπογράψατε, θεωρείτε ότι ο Χρή-

στος Κασίμης ήταν εγκληματίας; Αρνήθηκε και πάλι να απαντήσει και σηκώθηκε και έφυγε από το έδρων του μάρτυρα, πριν η πρόεδρος του πει ότι τελείωσε, ενώ των συνδεβείων φωνεύοις μειδιώματα από έδρας.

Ο ηθοποιός Ρήγας Αξελός, αφού ανέφερε τις πολιτικές του ιδιότητες, γραμματεάς του ΣΕΗ, μέλος των καθοδηγήσεων σε ΚΚΕ εσ., ΕΑΡ και ΣΥΝ, κατέθεσε ότι δεν γνωρίζει προσωπικά την Αθανασάκη, αλλά από πληροφορίες που έχει κάθε κόμμα, διότι έχει ανθρώπους του στην Ασφάλεια και την ΕΥΠ, πληροφορήθηκε πως γινόταν μια επιχείρηση για «φιλικές συνομιλίες» με ανθρώπους, μεταξύ των οποίων ήταν και η Αθανασάκη. Φυσικά, αρνήθηκε να κατονομάσει τις πηγές του σε σχετικό ερώτημα της προέδρου, όμως η γεμάτη νόημα παρέμβαση του Δ. Τσοβόλα εδωσε την απάντηση: Ο μέχρι πρότινος διοικητής της ΕΥΠ εκλέχτηκε βουλευτής Επικρατείας με το ΛΑΟΣ. Τα κόμματα έχουν πάντοτε πληροφορίες από τους διωκτικούς μηχανισμούς.

Η γνωστή θιθοποιός Νένα Μεντή επισκέπτεται την Αθήνα με την οικογένειά της. Η Νένα έχει καταθέσει και στις δύο προηγούμενες δίκες. Υπήρξε για περισσότερο από 25 χρόνια στενή φίλη του Κ. Αγαπτίου και έτσι γνώρισε την Ειρ. Αθανασάκη, με την οποία επίσης συνδέθηκε με στενή φιλία, που διατηρήθηκε και μετά το χωρισμό της από τον Αγαπτίου. Αναφέρθηκε σε δύο ανθρώπους αικέραιους, έντιμους, ηθικούς και κατέθεσε την πεποιθήση της ότι δεν έχουν καμιά σχέση με όσα τους κατηγορούν. Γνώριζε από τα μέσα της δεκαετίας του '90, της το είχε πει ο ίδιος, ότι ο Αγαπτίου παρακολου-

θούνταν στενά από την Ασφάλεια, όμως ουδέποτε τον είδε να προσπαθεί να κρυφτεί. Πληροφορήθηκε, επίσης, από την Αθανασάκη για την υπόθεση με τον πράκτορα Αλέξ Περάκη, που της πρότεινε συνεργασία έναντι αμοιβής, για να καταθέσει σε βάρος του Αγαπίου. Και βέβαια, γνώριζε ότι την Αθανασάκη τη φώναζαν και Μυρτώ και της άρεσε.

Ο Θανάσης Αθανασάκης, αδερφός της Ειρήνης, κατέθεσε ότι μέχρι το 1991 ζούσαν μαζί στο πατρικό τους στο Περιστέρι και είχαν πολύ στενή σχέση. Περιέγραψε με λεπτομέρεις τη συνάντηση των δύο αδερφών με τον Κ. Αγαπίου, σε μπαρ που ανήκε σε κοινό γνωστό τους, ο οποίος τους σύστησε και έτσι προέκυψε σύντομα ο δεσμός Ειρήνης-Κώστα. Αυτό έγινε το 1986. Φυσικά, γνώριζε και αυτός τα πάντα, από την πρώτη στιγμή, όπως τα περιστατικά με το μάρτυρα Περάκη. Ήταν μια απόλυτα διαφανής και χωρίς κανένα κενό κατάθεση, που έφερε σε αμφιχανία την εισαγγελική πλευρά. Ομως, ο αναπληρωτής εισιστηγέλεας έχει τις δικές του εμμονές. Επειδή τα γεγονότα που κατέθετε ο μάρτυρας δεν μπορούσε να τα αμφισβητήσει, κατέφυγε σε... αναζήτηση κρίσεων: Και γιατί νοι πλησιάσουν την Αθανασάκη, που είχε χωρίσει πριν 6 χρόνια με τον Αγαπίου; Η αλήθεια είναι ότι ο μάρτυρας δεν μπορούσε να αντιληφθεί το... παράλογο του ερωτήματος, γι' αυτό και ο εισιστηγέλεας την επανέλαβε τουλάχιστον πέντε φορές! Για να εισπράξει στο τέλος την ατάκα της ημέρας. Προφανώς, ήθελαν να φτιάξουν μια Κυριακίδου!

# Πάρτε πίσω τις δασοκτόνες εγκυκλίους

**Α**ποκαλύψαμε την προιγούμενη εβδομάδα, ότι έχουν Εκδοθεί τον Σεπτέμβρη του 2009 και το Φλεβάρη του 2005 από τον Γενικό Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δαιών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) του υπουργείου Γεωργίας Σ. Σαφρή και τον πρώην προϊστάμενο (νυν συνταξιούχο) της Διεύθυνσης Προστασίας Δαιών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΑΦΠ) Ι. Σωτηρίου δύο παράνομες εγκύλιοι, με τις οποίες επιτρέπεται η περιφραξη ιδιωτικών δασών, διακατεχόμενων δασών και δασών που έχουν κηρυχθεί αναδασωτέα. Καταγγελαμε ότι έτσι άναψαν το πράσινο φως στους καταπατητές των διακατεχόμενων δασών (και όχι μόνο) να περιφράζουν αυτές τις εκτάσεις και έτσι να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για να προχωρήσουν στο επόμενο βήμα. Είτε δόμησης από τους ιδιους με βίλες είτε οικοπεδοποίησης και πουλήσης σε τρίτους με πολύ υψηλό τίμημα. Ζητάσαμε δε την άμεση απόσυρση των παράνομων αυτών εγκυλίων.

Στη συνέχεια ανακαλύψαμε ότι υπάρχει και άλλη παράνομη εγκύκλιος που εκδόθηκε το Νοέμβρη του 2000 από τον πρώην προϊστάμενο της ΔΠΔΦΠ (νων συνταξιούχο) Ε. Διαμάντη.

Οι τρεις αυτοί κύριοι δεν είχαν το σθένος του συναδέλφου τους Κ. Στασινόπουλου, πρώην προϊστάμενου της ΔΠΔΦΠ, που το 1986 εξέδωσε δύο εγκυκλίους, με τις οποίες απαγόρευε την περιφράξη τόσο των διακατεχόμενων όσο και των ιδιωτικών δασών. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από τη δεύτερη εγκύλιο που εκδόθηκε τον Οκτώβρη του 1986: «Σε συνέχεια του... εγγράφου μας... και μετά την απάντηση του δασαρχείου Κορίνθου... σας πληροφορούμε τα παρακάτω: Το μικρό δάσος που αναφέρεσθε είναι δημόσιο και για το λόγο αυτό απαγορεύεται η περιφράξη και όποια άλλη πράξη που μπορεί να θεωρηθεί σαν πράξη διακατοχής. Ακόμη και στην περίπτωση που κριθεί ότι είναι ιδιωτικό η περιφράξη απαγορεύεται». Ο Κ. Στασινόπουλος έκλεισε το δρόμο στους επιδίοξις καταπατητές, απαγορεύοντας τις περιφράξεις ακόμη και ιδιωτικών δασών. Και ήρθαν τώρα οι θρασύτατοι αυτοί κύριοι να ακινητώσουν αυτές τις δύο εγκυκλίους.

Επίσης, οι κύριοι αυτοί δεν είχαν το σθένος των τριών δασαρχών Κορίνθου, που εξέδωσαν το 1973, το 1978 και το 1984 τρεις απαγορευτικές εγκυλίους περιφραξής δασών και δασικών εκτάσεων. Ιδιαίτερα εκείνου του δασάρχη που το Σεπτέμβρη του 1973, δηλαδή κατά τη διάρκεια της φασιστικής δικτατορίας των συνταγματαρχών, εξέδωσε εγκύλιο και με την οποία απαγόρευε και την περιφραξή των ιδιωτικών δασών (για οποιονδήποτε λόγο) και τη διατήρηση των μισθιστούμενων περιφραξέων.

Η απόφαση 1516/1993 του ΣΤΕ, με την οποία απαγορεύτηκε η περιφραξή των δασών και των δασικών εκτάσεων, δεν είναι η μοναδική. Τον Αύγουστο του 1983, δηλαδή μια δεκαετία πριν, το ΣΤΕ (Τμήμα Β' Διακοπών, στο οποίο πρόεδρος ήταν ο Μ. Δεκλερής) στη γνωμοδότηση 558 για ένα σχέδιο ΠΔ του ΥΠΕΧΩΔΕ αποφάνθηκε ότι είναι παράνομη η περιφραξή των δασών και των δασικών εκτάσεων. Παραθέτουμε ένα απόστασμα: «Υπό του άρθρου 23 παρ. 1 του ν. 1337/1983 ορίζεται ότι επιτρέπονται κατ' εξαίρεσιν οι περιφράξεις εντός ζώνης 500 μ. από της ακτής κ.λπ. προς προστασίαν καλλιεργειών ή άλλων ειδικών χρήσεων. Μεταξύ όμως των εκτάσεων εις τας οποίας επιτρέπεται η κατ' εξαίρεσιν περιφραξίς δεν δύναται, κατά την έννοια της προδιαληφθείσης διατάξεως, οπωδήποτε να θεωρηθούν περιλαμβανόμεναι οι εκτάσεις οι οποίαι έχουν δασικόν χαρακτήρα (δάση και δασικά εκτάσεις του άρθρου 1 του Ν. 998/1979)... Πέραν δε αυτού, η περιφραξίς καθ' αυτήν δεν συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος χάριν του οποίου θα επιτρέπετο έστω και δια ρητής νομοθετικής διατάξεως προσβολή του δάσους. Επομένως κατά το σημείο τουύτο το σχέδιον είναι παράνομον».

Είναι, λοιπόν, παράνομη από κάθε άποψη, από διάταξη νόμου και από το σύνταγμα, η περίφραξη των διασών και δασικών εκτάσεων. Εδώ και τώρα να πάρουν πίσω όλες τις κατάπτυστες, παράνομες εγκυκλίους, όσο και ον αυτό δεν είναι ευχάριστο σε εκείνους τους υπαλλήλους που συνήργησαν σ' αυτό το έγκλημα παρά τη θελησή τους.

## Εφερε αίμα στην τελική ευθεία...

**Η**στήλη ασχολήθηκε ελάχιστα με την προεκλογική περίοδο (ήταν η πρώτη φορά που δεν δημιουργήσαμε κουπόνι με στοιχηματικές επιδόσεις για τα ποσοστά των κομμάτων) και δεν θα ασχοληθεί ούτε μετεκλογικά, συνεπώς για την ανάλυση του εκλογικού αποτελέσματος μπορείτε να διαβάσετε στις πολιτικές στήλες της «Κ». Δυο σχόλια για τις εκλογές. Πρώτον, το τζογαδόρικο ένστικτο της στήλης εποληφεύτηκε, σε αντίθεση με τα δημοσκοπικά ευρήματα των γκαλοπατζήδων, όμως δεν το τιμήσαμε δεόντως, με αποτέλεσμα να μην καταφέρουμε να βάλουμε φράγκα στην τσέπη, παρά το γεγονός ότι είχαμε προβλέψει τη διψήφια διαφορά ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Δεύτερο, είχαμε πλήρη αγωνιστική δράση την περασμένη βδομάδα (τα παιχνίδια έγιναν Σάββατο και Δευτέρα) και την πλειοψηφία των φιλάθλων απασχόλησε περισσότερο το κουπόνι του Πάμε Στοίχημα και λιγότερο οι θέσεις των κομμάτων. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει περίτρανα την απαξίωση της εκλογικής διαδικασίας, παρά το γεγονός ότι τελικά η πλειοψηφία του κόσμου δεν κατάφερε να πηδήξει το χαντάκι και πήγε στην κάλπη.

✓ Ας πάμε στην αθλητική επικαιρότητα. Μια ευχάριστη έκπληξη μας επεφύλαξε η διαδικασία βράβευσης του Σεμπαστιάν Αμπρέου για το καλύτερο γκολ της 5ης αγωνιστικής. Στην ερώτηση για το αν αισθάνθηκε πίεση εξαιτίας της άσχημης εμφάνισής του κόντρα στον Παναθηναϊκό (έχασε σημαντικές ευκαιρίες και έβαλε αυτογκόλ), ο ουρουγουανός παίχτης του Αρη έδωσε την παρακάτω απάντηση: «Για ποια πίεση μου μιλάτε; Πίεση νιώθουν οι εργαζόμενοι που ξυπνούν στις 6 τα χαράματα και στο τέλος του μήνα δεν έχουν ούτε τα προς το ζην. Το ποδόσφαιρο είναι ένα άθλημα. Προσπαθώ να το διασκεδάζω και πιστεύω ότι αυτό είναι το καλύτερο». Και όταν έσβησαν οι κάμερες συνέχισε: «Με τα χρήματα που κερδίζω από το ποδόσφαιρο πώς να έχω πίεση; Είναι ντροπή να το λέμε εμείς οι ποδοσφαιριστές, όταν την ίδια στιγμή υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, που δεν έχουν να πληρώσουν το ενοίκιο και δεν μπορούν να αγοράσουν ένα παιχνίδι για τα παιδιά τους».

✓ Η πόλη του Ρίου ντε Τζανέιρο επικράτησε στη μάχη με το Σικάγο, το Τόκιο και τη Μαδρίτη και θα διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016. Δεν θα σχολιάσουμε το δάκρυ, τη συγκίνηση και την κατάθεση ψυχής του προέδρου της Βραζιλίας, Λούλα ντα Σλβα, στη διάρκεια της παρουσίασης του φακέλου υποψηφιότητας, γιατί έχει περάσει ανεπιστρεπτή η εποχή που οι «αθάνατοι» της ΔΟΕ, αποφάσιζαν με το συναίσθημα. Αν θέλουμε να αποκρυπτογραφήσουμε την απόφαση πώς να έχω πίεση; Είναι ντροπή να το λέμε εμείς οι ποδοσφαιριστές, όταν την ίδια στιγμή υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, που δεν έχουν να πληρώσουν το ενοίκιο και δεν μπορούν να αγοράσουν ένα παιχνίδι για τα παιδιά τους».

## ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



Ισως κάποιοι οινοφωτηθούν για την εντύπωση που μας προκάλεσαν οι δηλώσεις του Αμπρέου, θεωρώντας ότι είπε αυτονότα πρόγματα. Δεν θα διαφωνήσουμε μαζί τους ως προς το αυτονότητο των δηλώσεών του, όμως στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού δεν συνηθίζονται. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι πρωτοκλασάτοι ποδοσφαιριστές ενδιαφέρονται αποκλειστικά για την καριέρα τους και την αύξηση του τραπεζικού τους λογαριασμού, αδιαφορώντας για τη δύναμη αγοράς που σε σύγκριση με την κινεζική έχει μεγαλύτερες ευκαιρίες διεισδυτικότητας για τις δυτικές πολιεύσεις. Το σήμα της βραζιλιάνικης υποψηφιότητας ήταν μια καρδιά, όμως είναι κάτι παραπάνω από σήγουρο ότι ο μεγάλος προϋπολογισμός (ο προϋπολογισμός της Οργανωτικής Επιτροπής φτάνει τα 2,8 δισ. δολάρια και το εκτός επιπροπής συμπληρωματικό μπάτζετ ξεπερνά τα 11,6 δισ. δολάρια!), ήταν αυτός που έπεισε τους «αθάνατους» να επιλέξουν το Ρίο. Μετά τη διοργάνωση των Παναμερικανικών Αγώνων το 2007 και τη διοργάνωση του Μουντιάλ του 2014, η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016 είναι μια ακόμη «επιβράβευση» της βραζιλιάνικης οικονομίας. Ας μην ξεχάμε ότι ο ήχος του χρήματος είναι τόσο δυνατός, που θα σκεπάσει τις κραυγές των εκατομμυρίων εξαθλιωμένων στις παραγκουπόλεις του Ρίο.

Κος Πάπιας  
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι ιπποδρομιακή ατάκα, η οποία επέσει στο τραπέζι αντί σχολίου για την ανεπιτυχή προσπάθεια του Δάμαλου να κρατηθεί στην εξουσία. Στην περίπτωση των αλόγων οι κτηνιάτροι συνιστούν ξεκούραση και ιατρική αγωγή με αιμοστατικά και μετά από δυο-τρεις μήνες ξανατρέχουν κανονικά. Στην περίπτωση του Δάμαλου η «ρινορραγία» κατά την προειδογική περίοδο δεν είναι ίσιμη, η πολιτική του καριέρα ολοκληρώθηκε και πλέον μπορεί ανεπηρέαστος να ασχοληθεί με τα νέα παιχνίδια στο PlayStation.

ΥΓ2: Εκτός από την πολιτική σκηνή ο δικομματισμός καλά κρατεί και στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Η μάχη του τίτλου θα κριθεί ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό, αφού η διαφορά της δυναμικότητάς τους σε σχέση με τις άλλες ομάδες αυξάνει συνεχώς. Άλλα και στην περί-

τιας Αμερικής. Σε απλά ελληνικά, πίσω από την απόφαση της ΔΟΕ υπάρχουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα. Μετά την Κίνα, η ΔΟΕ «ανοίγει»

πτωση που η αγωνιστική υπεροχή δεν τους εξασφαλίσει το νικητρό πατούλεσμα, υπάρχει ο «φωσφοριζέ θέσης» που δίνει τη λύση και ξεκαθαρίζει το τοπίο. Μετά την ποιότητά του το ελληνικό πρωτόθημα χάνει και το ενδιαφέρον του.

ΥΓ3: Η κυβέρνηση του Γιωργάκη έχει ήδη ορκιστεί και στις πολιτικές στήλες της «Κι θα υπάρχει σχετική ανάλυση. Οσον αφορά τον αθλητισμό, τα πρώτα δείγματα γραφής χαρακτηρίζονται θετικά, αφού καταργήθηκε ο υφυπουργός Αθλητισμού και με τον τρόπο αυτό θα γλιτώσουμε από τους επιδόξους σωτήρες του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού. Στην πάτσα έχει πέσει ένα σχετικό μούδισμα για την πολιτική που θα ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση και αν επιβεβαιωθούν οι φήμες, ότι οι επαγγελματικές ομάδες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ) φεύγουν από τον έλεγχο του υπουργείου Πολιτισμού και θα πάνε στο υπουργείο Ανάπτυξης, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του

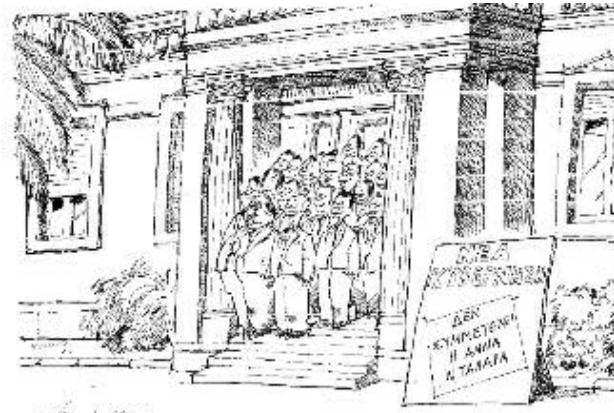
## Η Πίστωσις (χρόνου) απέθανε Κάλτσαν έδωκας, κάλτσαν θα λάβεις

«Ετσι ο Γιωργάκης σχημάτισε μια ιδέα για την υψηλή εγκληματική κοινωνία του Σικάγου. Η πόλη που βρισκόταν στα χέρια μιας ολιγαρχίας επιχειρηματιών, έπρεπε να φράνεται πως κυβερνιέται από το λαό, γι' αυτό χρειάζοταν μια πελώρια στρατιά δωροδοκούμενων για να πετυχαίνει αποτελεσματικά τη μεταβίβαση της εξουσίας. Δυο φορές το χρόνο που γίνονταν εκλογές, άνοιξε και φθινόπωρο, οι επιχειρηματίες ρίχναν εκατομμύρια δολλάρια σε τούτη τη στρατιά. Εκαναν συγκεντρώσεις και πλήρωναν καταφερτζήδες ομιλητές, έπαιζαν μπάντες κι έπεφταν βεγγαλικά, τόνοι χαρτιά και ποτά μοιράζονταν και χιλιάδες ψήφιοι αγοράζονταν με παραδάκι ζεματιστό. Κι αυτός ο στρατός των δωροδοκούμενων έπρεπε βέβαια να συντηρείται ολόκληρο το χρόνο. Οι αρχηγοί και οι οργανωτικοί εγκέφαλοι παίρναν λεφτά στο χέρι από τους επιχειρηματίες – οι δημοτικοί σύμβουλοι και οι δικαστές εξαγοράζονταν, οι κομματικοί ηγέτες χρηματίζονταν από την εκστρατεία, οι βουλευτές και οι δικηγόροι των μεγάλων επιχειρήσεων λαδώνονταν με "μισθούς", οι εργολάβοι με δουλειές, οι συνδικαλιστές με παραχωρήσεις, οι ιδιοκτήτες και οι εκδότες εφημερίδων με διαφημίσεις. Οι πιο πολλοί όμως έτρωγαν τα λεφτά της πόλης ή ζούσαν άμεσα σε βάρος του πληθυσμού. Ήταν η αστυνομία, η πυρο-



Ψηφίζει ή μουντζώνει;

σβεστική και η υπηρεσία υδρεύσεως, κι όλη η τάξη των δημόσιων υπαλλήλων, από προϊστάμενο μέχρι κλητήρα. Και για το τουόρμο που δεν έβρισκε θέση στο στρωμένο τραπέζι, υπήρχε ο κόσμος της βίας και του στρωμένου εγκλήματος – τους δίναν το ερύθερο να αλωνίζουν, να ληστεύουν, να βιάζουν και ν' αρπάζουν. Ο νόμος απαγόρευε να πουλάνε ποτό τις Κυριακές. Ετσι η αστυνομία έβαλε στο χέρι τους ταβερνιάρηδες, και η συμμαχία τους έγινε πρακτική ανάγκη. Ο νόμος απαγόρευε την πορνεία. Μπήκαν λοιπόν στο κόλπο και οι "μαντάμες". Το ίδιο έγινε και με τ' αφεντικά στις χαρτοπαικτικές λέσχες και τα μπιλιάρδα, και



Του Ανδρέα Πετρουλάκη («Καθημερινή»)

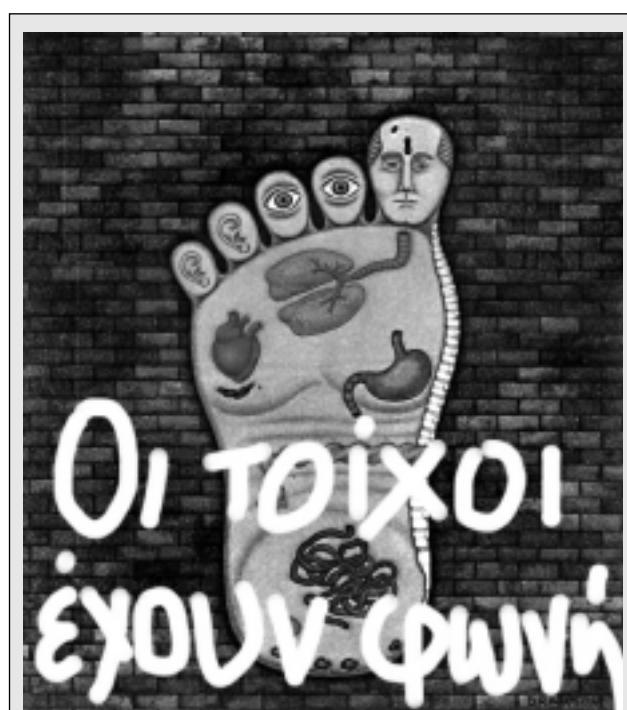
τία νταή, τον κράχτη του ιπποδρόμου, το νταβατζή και τον σωματέμπορα, τον αγαπητικό που παράσερνε μικρά κορίτσια. Ολα τούτα τα πρακτορεία της διαφθοράς, συ-

(29,08%) νασπίστηκαν κι ενώθηκαν, ομοούσια κι αδιαίρετα, με

μ' όλους τους άλλους, γυναίκες και άντρες, που είχαν ένα τρόπο να βγάζουν παραδάκι και δέχονταν να πληρώνουν προσοτά: τον εργατοπατέρα και τον έφιππο ληστή, τον πορτοφολά και το λωποδύτη, τον κλεππαποδόχο, το γαλατά με το νοθεμένο γάλα, τον έμπορα με τα άρρωστα κρέατα και τα σάπια φρούτα, το σπιτονοικούρη που νοίκιαζε άθλια παραπήγματα, τον φευτογιατρό και τον τοκογύρο, το ζητιόν και το γυρολόγο, τον παλαιοπή και τον επαγγελμα-

τους πολιτικάντηδες και την αστυνομία. Πολλές φορές το ίδιο πρόσωπο έπαιζε διάφορους ρόλους – ας πούμε, ο αρχηγός της αστυνομίας μπορεί να είχε ιδιόκτητο μπορντέλο και να καμώνεται πως του κάνει εφόδους, κι ο πολιτικός έσπηγε το αρχηγείο του σε καμιά ταβέρνα. Ο Χίνκυντινγκ ή ο Τζων των Λουτρών ή άλλοι από το ίδιο σινάρι, διαφέντευαν τις ξακουστές ποτοποιίες του Σικάγου, κι ήταν ακόμα οι "λύκοι" του δημοτικού συμβουλίου, που ξεπούλαγαν τους δρόμους της πόλης στους επιχειρηματίες. Κι αυτοί που πατρονάριζαν τις θέσεις τους, ήταν οι χαρτοκλέφτες κι οι νταΐδες που έφτιαχναν το νόμο καταπάτως τους βόλευε, κι οι ληστές κι οι μαχαιροβγάλτες, φόβος και τρόμος της πόλης. Κάθε που έρχονταν εκλογές, οι δυνάμεις της βίας και του εγκλήματος λύναν και δέναν. Μπορούσαν να προβλέψουν με διαφορά λιγότερη από ένα τα εκατό το εκλογικό αποτελέσμα της πε-

νασπίστηκαν κι ενώθηκαν, ομοούσια κι αδιαίρετα, με



◆ Μερικές φορές το πιο βίαιο πρόγραμμα είναι να μην κάνεις τίποτα – Αποχή (αφίσα)

Μαύρο φόντο, λευκά γράμματα, ωραία σύνθεση, εύληπτο το μήνυμα, εμπνευσμένος ο τρόπος μετάδοσής του, οι επικοινωνιολόγοι σύγουρα θα ζήλευαν την ίδεα. Εδώ στοματούν τα καλά σχόλια. Γιατί το μήνυμα σηκώνει πολλή συζήτηση. Εγείρει εντάσεις. Ως μοναδική μέθοδος πολιτικής πάλης υπονοείται (αν δεν συστήνεται) η βία. Λες και οι συγγραφείς της αφίσας φοβούνται μη τυχόν κατηγορηθούν ότι μπαίνουν σε χωράφια ιδεολογικά και πολιτικά ένα, προπογανδίζοντας υπέρ της αποχής, και σπεύδουν να εξηγήσουν πως και αυτή ισοδυναμεί με βία. Ετσι όμως η πολιτική πάλη περιορίζεται και η βία φετιχοποιείται.

◆ Είτε δεξιά είστε αριστερά το πολιτικό σύστημα είναι ένα: Ψήφο στον «Κανένα» για να αποκτήσει όνομα η Ελευθερία – Για την Ριζική Ανατροπή και την Αμεση Δημοκρατία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση (αφίσα)

Εδώ, σε αντίθεση με την αφίσα που παρουσιάσαμε παραπόνω, τα πρόγραμμα είναι αποπλύτως μπερδεμένα. Οπως σε μια καλή χωριάτικη σαλάτα. Λίγο απ' όλα. Ξεκινάμε με έναν... αφαιρετικό ορισμό του πολιτικού συστήματος. Αν μη τι άλλο, η πόλωση «αριστερά-δεξιά» απουσιάζει εντελώς εδώ και δεκαετίες από την κοινοβουλευτική αντιποράθεση στην Ελλάδα (να είμαστε στη Γαλλία, άντε να το δεχτούμε). Το παραβλέπουμε, όμως, για να πάμε παρακάτω. Ποια στο διάολο είναι αυτή η Ελευθερία που έχει το όνομα Κανένας; Σήγουρα όχι η Αρβανιτάκη. Πρώτη φορά βλέπουμε αντιεξουσιαστές να ονοματίζουν την ελευθερία μ' αυτό τον τρόπο. Ας το παραβλέψουμε, όμως και αυτό. «Ψήφο στον Κανένα» τι ακριβώς σημαίνει; Και αποχή και λευκό και όκυρο. Ο, τι θελει επιλέγει ο καθένας. Όμως, το λευκό και το όκυρο σημαίνουν απόδοχη της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, ενώ η αποχή μπορεί να σημαίνει μη αποδοχή της από άποψη αρχών ή απόρριψη της για λόγους τακτικής. Τι απ' όλα συστήνει η ΑΚ; Όλα μαζί. Ο, τι θελει ο καθένας επιλέγει. Για ν' αποκτήσει όνομα και ο... αντιεξουσιαστικός οπορτουνισμός. Κατόπιν τούτων, μάλλον είναι υπερβολικό να ρωτήσουμε σε τι ακριβώς συνίσταται η «ριζική ανατροπή». Προφανώς, είναι κάτι διαφορετικό από την επανάσταση. Όμως, ο στόχος που τίθεται για τη «ριζική ανατροπή», η άμεση δημοκρατία, αναφέρεται μόνο στο επίπεδο του εποικοδομήματος. Με την οικονομική βάση τι γίνεται; Ψηλά γράμματα, θα πείτε.

◆ Κώστας Καραμανλής – απόφαση ευθύνης – Νέα Δημοκρατία (γιγαντοαφίσα-αφίσα)

Οι γιγαντοαφίσες με την καλοδουλεμένη (αθανάτο Photoshop) φωτογραφία του δάμαλου να ατενίζει με σοβαρότητα και περίσκεψη το μέλλον, εξακολουθούν να μας «μιλούν» κατά μήκος των εθνικών οδών και σε επικίνδυνη σημεία των πόλεων. Και βέβαια, αποκτούν πλέον ένα διαφορετικό περιεχόμενο. Ή μάλλον τώρα αποκτούν το πραγματικό τους περιεχόμενο. Ο Καραμανλής δεν καταδέχεται να κοιτάξει στα μάτια τους αποδέκτες του μηνύματος. Το μέλλον κοιτάζει. Η «απόφαση ευθύνης» δεν αφορά τους ψηφοφόρους που θ' αποφασίσουν να ψηφίσουν ΝΔ. Το ίδιο τον Καραμανλή αφορά. Αυτός αποφάσισε να την κάνει από την πολιτική και απλώς βρήκε τον τρόπο. Το δικό του μέλλον ατενίζει, όχι αυτό των ψηφοφόρων, που τους έχει (όπως τους είχε πάντοτε) γραμμένους κανονικότατα.



κατεύοντας ξανά την παραδία με το μελόδραμα, σε μια ταινία που, έπειτα από όσες προαναφέραμε, είναι κάτω από κάθε προσδοκία. Χωρίς ουσία και περισσότερο σαν άσκηση ύφους οι «Ραγισμένες αγκαλιές» δεν υπολείπονται σε δεξιοτεχνία, ευρηματικότητα, εντυπωσιακά πλάνα και υποδειγ-

Ελένη Σταματίου



Το παπούτσι που δέχτηκε ο γενικός διευθυντής του ΔΝΤ, ο σοσιολιστής Ντομινίκ Στροσ-Καν, στο πανεπιστήμιο ήταν το... ορντέβρ. Τη σκυτάλη πήραν χιλιάδες διαδηλωτές στην Ισταμπούλ, κοντά στο συνεδριακό χώρο του ΔΝΤ και της Πολιτικής Τράπεζας. Οι μπάτσοι επιχείρησαν να διαλύσουν την πορεία με χημικά, αύρες, γκλομπ και σφαίρες και οι διαδηλωτές απάντησαν με μολότοφ, πέτρες και σπασμένες βιτρίνες τραπεζών και μεγάλων καταστημάτων. Οι συγκρούσεις μαίνονται Τρίτη και Τετάρτη. Τα διεθνή ΜΜΕ κάνουν λόγο για έναν νεκρό, λόγω αισφυξίας από τα χημικά.

## Ασφαίρη κοινωνική δημαγωγία

Πράγματι (που θα λέγε και «αείμνηστος»), οι αντεξουσιαστές έχουν ανέβει στην εξουσία. Το 'πε ο ΓΑΠ στους υπουργούς του, στην πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου. Βέβαια, αντεξουσιαστής είχε δηλώσει άλλοτε και ο Καραμανλής, αλλά αυτό δεν μετράει. Με τον ΓΑΠ τα πράγματα είναι διαφορετικά. Αυτός το λέει, το εννοεί και το έκανε ήδη πράξη: έκανε μπάχαλο τη μισή δημόσια διοίκηση μέσα σ' ένα 24ωρο!

Ο νέος πρωθυπουργός είχε το άγχος να «επανιδρύει το κράτος», όπως θα το επανίδρυε και ο Καραμανλής. Απόφαση, λοιπόν, ν' αλλάξει όνομα σε μια σειρά υπουργεία, να διαλύσει μερικά και από τα κομμάτια τους να δημιουργήσει άλλα. Κάτι σαν τα «μεκανό» που έπαιζε μικρός. Δεν είχε, όμως, καμιά προετοιμασία. Επρεπε, όμως, να δείξει ότι έχει. Οτι ιδρύει αμέσως νέα υπουργεία και ειδικά το πολυδιαφημισμένο υπουργείο Περιβάλλοντος. Το πιο πιασάρικο απ' όλα.

Υπέγραψε, λοιπόν, ο ΓΑΠ μια απόφαση, με την οποία απλώς μετονόμασε το ΥΠΕΧΩΔΕ σε Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το Παιδείας σε Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και το Μεταφορών σε Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Η παράγραφος 2 της απόφασης αναφέρει ότι «τα μετονομαζόμενα υπουργεία διατηρούν

«Την πρώτη "ψήφο εμπιστοσύνης" έλαβε χτες ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γ. Παπανδρέου από τον επιχειρηματικό κόσμο και τις αγορές (...). Τον τόνο έδωσαν οι εκπρόσωποι του ΣΕΒ, του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου, του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων Κλωστοϋφαντουργών και του Εμπορικού Συλλόγου Πειραιά, οι οποίοι με δηλώσεις τους δεν κρύβουν ότι η ανάδειξη ισχυρής αυτοδύναμης κυβέρνησης τους χαροποιεί ιδιαίτερα».

«Βήμα», 6.10.2009

**απολειστικά τις αρμοδιότητες που είχαν με βάση τις κείμενες διατάξεις πριν την μετονομασία τους!!! Δηλαδή, άλλαξαν μόνο όνομα και σε λίγο καιρό, όταν θα είναι έτοιμοι, θα αποκτήσουν και τις διαφορετικές αρμοδιότητες.**

Και όμως, οι νέοι υπουργοί πήγαιναν και παραλόγιζαν από τους προηγούμενους αρμοδιότητες που ακόμη δεν έχουν. Και οι απερχόμενοι υπουργοί συνέπραξαν σ' αυτή την απάτη, ίσως γιατί μες τη ζαλάδα της ήττας δεν φρόντισαν να ενημερωθούν ότι δεν έχουν εκδοθεί τα σχετικά προεδρικά διατάξιμα και οι νέοι υπουργοί δεν έχουν αρμοδιότητες πέρα απ' αυτές που είχαν οι παλιοί. Για παράδειγμα, ο Χατζηδάκης σωστά παρέδωσε στην Κατσέλη (για τα Οικονομιάς και Ανάπτυξης, όπως και για το Δημόσιας Τάξης είχαν ετοιμάσει ΠΔ), όμως παράνομα παρέδωσε στη Μπιρμπίλη την Ενέργεια, αφού αυτή δεν έχει τέτοια αρμοδιότητα. Παράνομα παρέδωσε και ο Σουφλιάς στο Ρέππια, αφού

ακόμη ο Ρέππιας έχει μόνι τις Μεταφορές. Η Μπιρμπίλη, από την άλλη, φώναξε για συνεργασία και τον γενικό διευθυντή Δασών του υπουργείου Γεωργίας, ενώ την ίδια ώρα η Μπατζελή δήλωνε ότι ακόμα δεν ξεκαθαρίστηκε σε ποιου υπουργείου την αρμοδιότητα θα πάνε τα δάση. Ενα απέραντο μπάχαλο επικρατεί, το οποίο θα γίνει ακόμα μεγαλύτερο όταν δημοσιευτούν τα ΠΔ που θα ορίζουν τα αντικείμενα κάθε υπουργείου και θα πρέπει ολόκληρες υπηρεσίες να υπαχθούν σε άλλο υπουργείο. Μέχρι να βρουν ποιος πάει πού και να ρολάρει όλο αυτό το σύστημα, θα επικρατήσει ένα αφόρητο μπάχαλο που όχι δεν θα μειώσει αλλά θα απογειώσει τη γραφειοκρατία.

Βέβαια, στις αλλοιαγές υπάρχουν και ζητήματα ουσίας και όχι μόνο κοινωνικής δημιουργίας. Για παράδειγμα, η μεταφορά της ναυτιλίας στο παλιό Ανάπτυξης ήταν αίτημα των εφοπλιστών, που θέλουν να είναι πιο κοντά στην πηγή των κονδυλίων. Στο περιβόλητο Πε-

ριβάλλοντος θα πάει η Ενέργεια και «σετάκι» τα Δάση και η Χωροταξία! Δηλαδή, τα δάση θα παραδοθούν βορά στους φορείς της επέκτασης των σχεδίων πόλης κ.λπ.

Για δλ' αυτά θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά όταν βγουν όλα τα προεδρικά διατάξιμα, γιατί προς το παρόν γίνεται παζάρι, γιατί μερικά πράγματα πρέπει να τα μελετήσουν και ν' ακούσουν διάφορους καπιταλιστικούς ομίλους πριν πάρουν τις τελικές αποφάσεις. Προς το παρόν κάνουν σύνομα με τα ονόματα, με τη βοήθεια των ΜΜΕ φυσικά.

Σύου ήταν και η πρώτη συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου, που μετατράπηκε σε μάθημα προς υπαλλήλους επαρχιακού ΚΕΠ. Για να φανεί καλύτερα ο εξευτελισμός των υπουργών του, ο ΓΑΠ κουβάλησε το συνήγορο του Πολίτη, για να τους παραδώσει ένα αριθμό μάθημα!

Φυσικά, για πραγματική πολιτική δεν μιλήσει ο Παπανδρέου. Ιδιαίτερα για οικονομική πολιτική. Δεν έδωσε ούτε μια μικρή γεύση των μέτρων που ετοιμάζει το επιτελείο του, προκειμένου να πάνε σε λίγες μέρες να διαπραγματευθούν με την Κομισιόν. Το πρόγραμμα, όπως το καθορίζουν οι γκεμπτελίσκοι-επικοινωνιολόγοι, προβλέπει σε πρώτη φάση τη δημιουργία μιας αύρας ανανέωσης και διοικητικού εκσυγχρονισμού. Μετά θα 'ρθουν τα παλούκια.

**ΒΑΘΥ  
ΚΟΚΚΙΝΟ**

## Επιστροφή στα (αποκρυγμένα) αυτονότα

Μια από τις αγαπημένες φράσεις των αστών δημοσιολόγων και πολιτικών αναφέρεται στην «επικράτηση των αυτονότων». Οπου αυτονότα θεωρούνται όλα τα ιδεολογήματα που συγκροτούν την αστική ιδεολογία, βάσει της οποίας ασκείται η πολιτική διαχείρισης των εργαζόμενων και νεολαίστικων μαζών.

Το βασικό «αυτονότο» των πιμερών είναι πως «ο λαός μίλησε». Ο, τι κάνει η νέα κυβέρνηση θα είναι με την έγκριση του λαού. Βέβαια, με απλή αριθμητική, η νέα κυβέρνηση έχει ψηφιστεί μόνο από το 31% του εκλογικού σώματος, οπότε ό, τι κάνει δεν έχει η προηγούμενη πραγματικά αυτονότητα.

Οι εκλογές φαινομενικά μόνο είναι μια διαδικασία «από τα κάτω». Στην πραγματικότητα είναι μια διαδικασία «από τα πάνω». Μετά την απομάκρυνση εκ της κάλπης ουδέν λάθος αναγνωρίζεται. Το κόμμα που κέρδισε, με την πλειοψηφία των εδρών υπό μάλπις, κάνει άλλα απ' αυτά που υποσχέθηκε και λογαριασμό θα δώσει στις επόμενες εκλογές. Επομένως, οι εξαπατηθέντες ψηφιφόροι δυο λύσεις έχουν: ή θα περιμένουν τις επόμενες εκλογές, για να ψηφίσουν τον επόμενο που θα τους εξαπατήσει, ή θα διεκδικήσουν αυτά που αυτονότητα τους ανίκουν, ερχόμενοι σε συνεχή σύγκρουση με την κυβέρνηση, είτε την ψήφισαν είτε όχι.

«Αυτονότο» δεύτερο ο αριθμοί. Τόσο ο ανάπτυξη, τόσο το έλλειμμα, τόσο το χρέος. Πάπαλα οι λαϊκές ανάγκες. Δεν το επιτρέπουν οι αριθμοί. Πρέπει να παράξουμε πλούτο για να τον μοιράσουμε μετά δίκαια, επαναλάμβανε κατά την προεκλογική περίοδο ο νέος πρωθυπουργός. Οποιος, όμως, δεν τυφλώνεται από τα ιδεολογήματα βλέπει ότι πλούτος παράγεται και συσσωρεύεται διαρκώς. Μόνο που συσσωρεύεται σε λίγα χέρια. Οι πολλοί, αυτοί που με την εργασία τους δημιουργούν το πλούτο, περιορίζονται σε μια παλινδρόμηση μεταξύ φτωχειας και εξαθλίωσης. Σε φάσεις ανάπτυξης είναι απλώς φτωχοί, ενώ σε φάσεις κρίσης μπορεί και να εξαθλιωθούν.

Το πραγματικό αυτονότο λέει πως αν θέλουμε να μιλήσουμε για τη περιθώρια της οικονομίας, πρώτα πρέπει να μοιραστεί δίκαια ο υπάρχων και ο παραγόμενος πλούτος και μετά να μιλήσουμε για τα όποια περιθώρια. Αυτό, όμως, θεωρείται έγκλημα καθοσιώσεως, αφού το σύνταγμα προστατεύει την καπιταλιστική ιδιοκτησία. Κι όμως, οι εργαζόμενοι, εγκλωβισμένοι στα ιδεολογήματα που διδάσκονται από τη μέρα που θα γεννηθούν, υποκύπτουν στην τρομοκρατία των αριθμών, οι οποίοι με πεισματικό τρόπο είναι πάντοτε ενάντια τους. Πάντοτε υπάρχουν κάποιοι αριθμοί που λένε να μη δοθούν πραγματικές αυξήσεις, να αυξηθούν οι φόροι, να μειωθούν οι κοινωνικές δαπάνες, να αφαιρεθούν ασφαλιστικά δικαιώματα, να καταργηθεί στην πράξη το οχτάρω κ.λπ. κ.λπ.

Αν δεν συγκρουστούμε μ' αυτή τη λογική, αν δεν αναδείξουμε τα πραγματικά αυτονότα, τότε οι αστοί θα στήνουν πάρτι πάνω στις πλάτες μας. Με τους αριθμούς ας ασχοληθούν αυτοί που διαχείριζονται το κράτος. Εμείς ας ασχοληθούμε με τις ανάγκες μας. Αυτές να γίνουν γνώμονας στη σκέψη μας και οδηγός στη δράση μας. Αν τους στριμώξουμε πραγματικά, τότε θα δούμε πως θα βρουν τρόπους για να ξεπεράσουν τα «εμπόδια» των αριθμών, στην προσπάθειά τους να σώσουν το μείζον: το σύστημα της